

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2023

Núm. 147

Presidència
del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió extraordinària celebrada dia 24 de gener de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt únic. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 10/2022, de 27 de desembre, de mesures urgents en matèria urbanística, RGE núm. 23/23. .... [9262](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyors diputats, senyores diputades.

Punt únic. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 10/2022, de 27 de desembre, de mesures urgents en matèria urbanística, RGE núm. 23/23.

Començam aquesta primera sessió plenària d'avui, amb el punt únic de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 10/2022, del 27 de desembre, de mesures urgents en matèria urbanística.

Començam el debat amb la intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat, donam la paraula al conseller de Medi Ambient i Territori, el Sr. Mir.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Moltes gràcies, Sr. President, molt bon dia a tots, bon dia, senyores i senyors diputats.

Amb el Decret Llei 10/2022, aprovat dia 27 de desembre, de mesures urgents en matèria urbanística, continuam el desenvolupament d'un model territorial en el qual intentam preservar el sòl rústic per als usos legítims lligats a l'activitat agropecuària i evitar, així, un creixement urbanístic disseminat per l'ús residencial o turístic.

I és que la població empadronada al sòl rústic ha incrementat en un 41% els darrers 20 anys la qual cosa comporta una pressió del creixement exponencial sobre els nostres recursos naturals, s'ha convertit en una zona residencial extensiva, amb tot el que això suposa: requereix de l'ús del vehicle privat per a qualsevol desplaçament, pel que fa a l'aigua s'abasteix principalment de pous privats, de fet, segons el Pla hidrològic de les Illes Balears, les edificacions de més de 100 m² en sòl rústic extreuen un volum equivalent a 700 m³, principalment perquè moltes disposen de piscina o jardí i, a més, la majoria d'aquestes edificacions no estan connectades a cap xarxa de clavegueram, amb les conseqüències que això té sobre la quantitat i la qualitat dels nostres recursos hídrics subterranis.

Aquest nou model territorial passa per la contenció urbanística, motiu pel qual s'acoten els supòsits en els quals es poden delimitar nous sòls urbanitzables en un municipi en què s'aposti sempre abans per la rehabilitació, la regeneració i la renovació urbana, enfront de nous creixements. És per això que tampoc no es podran delimitar nous sòls urbanitzables, sempre i quan aquest determinat municipi compti amb un 15%, o més, de sòl vacant. A més, no es podran planificar nous sectors de sòls urbanitzables en àrees de prevenció de risc d'inundació, en adaptar, per tant, així l'urbanisme a la realitat de l'emergència climàtica que vivim.

Es tracta, de fet, de la continuació del Decret 9/2020, de mesures urgents de protecció del territori de les Illes Balears, i és que, sens dubte, no es pot entendre una mesura sense l'altra, tot i que, pel que he pogut veure aquests darrers dies, jo crec

que hi ha grups que no volen entendre ni una mesura, ni tampoc l'altra.

En tot cas, els faré un poc de memòria. Amb el Decret Llei 9/2020 optaven per dues opcions diferents, segons es tractàs de sòls urbanitzables o de sòls urbans sense consolidar, els que es coneixen com a falsos urbans. En el primer cas, reclassificàvem automàticament com a sòl rústic comú els sòls urbanitzables no programats i els programats si el Pla general no s'havia adaptat al Pla territorial corresponent o no havien començat les obres, tot i ja haver passat tots els terminis establerts.

En el segon cas, el cas dels falsos urbans, amb el Decret Llei 9/2020, dos anys després d'esgotar-se àmpliament el termini que la pròpia Llei d'urbanisme de les Illes Balears, a l'any 2017 havia donat perquè els ajuntaments decidissin sobre aquests sòls, sense que, de fet, en la majoria dels casos s'hagués produït l'esmentada adaptació, aquest govern encara va donar dos anys més perquè els consells insulars poguessin decidir-ho. Transcorregut aquest període, ha estat l'Executiu autonòmic qui ha exercit la competència, de manera subsidiària amb el Decret Llei 10/2022, amb la reclassificació com a sòl rústic comú aquells terrenys que no haguessin complert l'article 2 de l'esmentat Decret Llei 9/2020.

Per tant, al cap i a la fi, el Decret Llei 10/2022 és una conseqüència d'una encomana explícita del Decret Llei 9/2020.

Pel que fa a l'impacte d'aquestes dues mesures arreu de les diferents illes, en el cas de Menorca, el Consell Insular de Menorca, a la seva revisió del Pla territorial insular, considera que s'hauria subrogat del mandat de l'article 2 del Decret Llei 9, i que en aquesta subrogació ha estudiat la conveniència de mantenir aquests falsos urbans com a sòls urbans sense urbanització consolidada.

En el cas de Mallorca, es desclassificaren 180 hectàrees de sòl urbanitzable en el moment de l'aprovació del Decret Llei 9. Després, el consell insular i l'Ajuntament de Palma han desclassificat 35 hectàrees més de falsos urbans, en total 215 hectàrees de sòls de desenvolupament urbà que han passat a sòl rústic. A més, 490 km² de sòl rústic passaren a ser inedificables per trobar-se dins Àrees de Prevenció de Riscs en el moment de l'aprovació del Decret Llei 9/2020, que era una de les altres mesures que recollia.

En el cas de l'illa d'Eivissa, es varen desclassificar unes 179 hectàrees de sòl urbanitzable amb el Decret Llei 9/2020, però no hi ha hagut cap subrogació ni adaptació per part del consell insular respecte dels falsos urbans al llarg d'aquest període que el Govern de les Illes Balears va donar -com deia abans- als consells insulars, motius pels quals, i acomplint aquest mateix decret, ara, amb el Decret Llei 10/2022, el Govern de les Illes Balears reclassifica com a sòl rústic comú els sòls urbans sense urbanització consolidada.

I en el cas de Formentera, vostès saben que no es va veure afectada per cap dels preceptes del Decret Llei 9/2020.

Com deia fa un moment, aquest nou model territorial cap el qual han d'avançar les Illes Balears ens ha de fer, sens dubte, més resilient envers l'emergència climàtica. Jo crec que

aquesta és una afirmació que és de cada vegada més inajornable i estic convençut que, des de la responsabilitat, tots hi podem o hi hauriem de confluïr. De fet, el Decret Llei 10/2022 segueix apuntant cap a aquesta mateixa direcció.

Sense anar més enfora, dijous passat em reunia amb tots els ajuntaments de les Illes Balears per alertar i per informar de les baixes reserves hídriques que registram a l'arxipèlag, actualment en un 55% de la seva capacitat en el mes de gener, uns índexs similars, de fet al mes de desembre de l'any 2015. L'escassetat d'aigua va impulsar llavors l'aprovació del Decret 34/2016, pel qual es declarava la situació de sequera extraordinària a l'illa d'Eivissa i posteriorment el Decret 54/2017, pel qual s'aprova el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera de les Illes Balears.

Per això i des d'aquesta responsabilitat, també el Decret Llei 10/2022 s'encomana a emprendre i impulsar tota una sèrie de mesures que apuntin cap a l'estalvi d'aigua, també a les construccions disseminades de sòl rústic. És per això que s'encomana el foment de l'ús de les aigües regenerades per a la neteja i manteniment dels equipaments i infraestructures municipals, així com el reg de parcs i jardins públics; les edificacions en sòl rústic que no estiguin vinculades a explotacions agràries hauran de recollir les aigües pluvials de les cobertes per a la seva reutilització, o bé la mesura, també recollida ja en el Decret 9/2020, en què estableix un límit d'una piscina per finca amb una mida inferior als 35 m² i com a màxim 60 m³ d'aigua, que amb aquest nou decret llei passarà a ampliar-se aquesta mesura també a les Pitiüses, i no únicament a Mallorca i a Menorca.

Per últim, i no manco important, el Decret Llei 10/2020 també consolida la protecció urbanística de 156 hectàrees amb la figura d'ANEI i d'ARIP. Els topònims que es blinden són els que històricament han tengut o tenen fins i tot encara una gran pressió urbanística edificatòria i que formen, de fet, part també de la Xarxa Natura 2000, parlem d'Es Trenc, una zona on s'evita, de manera definitiva, amb la seva reconversió a Àrea Natural, d'Especial Interès, la construcció de l'hotel de Ses Covetes, i dona també continuïtat al Parc Natural d'Es Trenc-Salobrar de Campos; dels barrancs de Son Gual i Xorriego a Puntiró i de les àrees naturals de la Serra de Tramuntana, a la zona de Gènova, que queden desclassificades amb l'aprovació inicial del Pla General d'Ordenació Urbana de Palma i que ara també es blinden amb aquesta figura d'ANEI, i també d'una zona a Eivissa, a Cala Jondal, que ja compta amb la protecció de la Xarxa Natura 2000 i que ara també quedarà blindada amb aquesta nova figura de protecció urbanística sota l'etiqueta de l'ANEI.

Així, per tant, Balears passarà a disposar avui en dia de 170.642 hectàrees protegides, sota la figura d'ANEI, i 26.748 hectàrees sota la figura d'ARIP.

I és que en aquest punt també cal fer referència a un dels altres aspectes que amb aquest decret llei d'alguna manera es dona solució a un problema molt identificat, en aquest cas, a l'illa d'Eivissa, i és l'habilitació i l'accelerament de la construcció dels apartaments Don Pepe que, alhora, doncs, forma part d'una operació molt més completa, que també, com vostès saben, a part de donar solució d'habitatge a un conjunt

de famílies que ho requereixen i que, per tant, des del Govern de les Illes Balears d'una manera nítida des del primer moment s'ha treballat per donar solució a aquesta resposta, també entra dins l'operació global que suposarà poder esbucar els Don Pepe actuals i recuperar unes zones d'especial rellevància, des d'un punt de vista ambiental i ecològic, com són unes zones que formen part del Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i de Formentera.

És així, doncs, que amb aquesta nova mesura, amb aquesta nova iniciativa el Govern de les Illes Balears segueix treballant cap a un nou model territorial, un model territorial que d'alguna manera permeti seguir dignificant el sòl rústic per tal de recuperar els seus usos intrínsecs i alliberar-lo d'usos externs bàsicament lligats als usos residencials i als usos turístics.

Aprofit l'avinentesa per fer una crida a la responsabilitat també d'aquesta Cambra, les Illes Balears es troben, així com la resta de territoris de la Mediterrània, també de la Mediterrània occidental, i de la resta del planeta, en una situació compromesa des d'un punt de vista climàtic i des d'un punt de vista ecològic. El cos acadèmic i científic du dècades advertint que les Illes Balears i el Mediterrani seran un dels territoris que més patiran les conseqüències de l'efecte climàtic pel fet d'estar inserides ben dins el cor de la Mediterrània occidental.

Les Illes Balears per sí són un territori fràgil, són un territori vulnerable, són un territori dividit, són un territori limitat, són un territori que, en intercedir amb un elevat índex de pressió humana, veu compromesos els seus recursos naturals de cada vegada més. Per tant, és responsabilitat de la gent que estimam i que defensam aquestes illes prendre consciència i mesures que puguin ajudar a virar definitivament el model i la pressió que tant ha compromès i compromet aquestes illes. I això s'ha de fer des de la racionalització i des de l'ordenació també territorial; s'ha de fer des de la coherència i des de la prudència, i, sobretot, s'ha de fer des de la responsabilitat, des de la responsabilitat com a ciutadania, però sobretot des de la responsabilitat com a representants públics.

Vostès, senyores i senyors diputats, també tenen aquesta responsabilitat, tenen la responsabilitat de salvar les illes de cara al present, però sobretot tenen la responsabilitat de salvar les illes de cara al futur; tenen la responsabilitat de donar i d'oferir unes illes habitables per a les generacions futures, per als nostres fills i filles i per als nostres néts i nètes.

Amb aquest escenari els faig un prec, sobretot a la part que representen els partits de la dreta, concretament al Partit Popular, i també un prec específic a El Pi: els deman que aquesta responsabilitat sigui compartida, els deman que deixem de banalitzar les mesures territorials i ambientals que puguin protegir aquestes illes i, sobretot, els deman també que es deixin d'abocar arguments que embruten el debat i que...

(Remor de veus)

... dilueixen el debat ideològic quant als models territorials que hagin de tenir aquestes illes.

La dreta, i especialment el Partit Popular, és conegut que sempre, absolutament sempre està en contra de qualsevol mesura ambiental i territorial que s'hagi pres en aquestes illes, sempre,...

(Remor de veus)

... després sortiran en dies concrets per conveniència política...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor... Silenci.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

... després sortiran per conveniència política amb comunicats i amb manifestacions a les xarxes socials i donaran importància a l'emergència climàtica i donaran importància a la sostenibilitat i donaran importància al medi ambient, però la realitat és que s'oposen a qualsevol mesura territorial i ambiental que s'intenti desenvolupar a aquestes illes.

Jo crec que això és molt perillós, senyores i senyors diputats, perquè al cap i a la fi el que fan vostès és comprometre d'una manera directa l'habitabilitat d'aquestes illes, i oposar-se d'una manera virulenta a aquestes mesures crec jo que no aporta res de bo a aquesta societat.

I també els faria un prec que, si vostès s'oposen a aquestes mesures, que és una mesura o és una postura totalment lícita, no compartida, òbviament, però totalment lícita, que ho facin des de la defensa ideològica, però sense mesclar-ho amb elements que res no tenen a veure amb les mesures que es prenen.

La protecció del territori i la protecció del sòl rústic no té absolutament cap tipus d'interferència -cap tipus d'interferència- en el preu de l'habitatge, absolutament cap. Aquestes illes són la comunitat autònoma que possiblement durant dècades, des dels anys seixanta del segle passat, més bosses de creixement potencial ha tengut a l'Estat espanyol. Vostès em diran quina tendència ha tengut la corba que ha reflectit el preu de l'habitatge a aquesta comunitat autònoma, mai, absolutament mai la disponibilitat de sòl a aquesta comunitat autònoma no ha suposat una disminució del preu de l'habitatge, mai.

D'altra banda, el sòl rústic mai no ha estat un sòl albirat per aconseguir incrementar el parc d'habitatge accessible i digne a la població de carrer d'aquesta comunitat autònoma, mai. El sòl rústic s'ha utilitzat per especular amb grans i habitatges que han acabat sempre, o en bona part, dins el mercat turístic.

Per tant, fer creure a la població que les mesures d'ordenació territorials estan lligades directament amb la variabilitat del preu d'habitatge a aquesta comunitat autònoma crec que, a part de ser una mesura o una afirmació incerta, és una mesura o és una afirmació perillosa, perillosa perquè enganam la població amb un tema realment sensible, amb un tema que des del Govern de les Illes Balears es treballa d'una manera ingent, amb un tema que mai des de les administracions públiques no s'havia treballat tan intensament per donar sortida a una problemàtica certament existent.

Ara bé, ara bé, el que no podem fer és tampoc enganar la població d'aquestes illes per tal per tal d'argumentar l'oposició a una determinada mesura de protecció i d'ordenació territorial. Si vostès, senyors de la dreta, estan en contra d'aquestes mesures, expliquin els seus motius ideològics pels quals hi estan en contra, ara bé, no utilitzin arguments que el que fan és, com els comentava, difuminar i d'alguna manera esborrar el debat correcte i concret en aquest sentit.

Senyores diputades i senyors diputats, els deman, per tant, amb aquestes reflexions i amb aquesta anàlisi que votin a favor de mesures que ens ajudaran a confeccionar l'urbanisme d'aquestes illes del segle XXI, un urbanisme que ha de ser respectuós amb el territori, amb el sòl rústic i que ha de recuperar, sens dubte, els usos que li són legítims, com són els agropecuaris i que són els que eviten, de fet, també aquesta degradació territorial i ambiental.

Una manera que la natura ha de combatre l'emergència climàtica i fer més resilient el nostre territori; un territori, com els deia abans, insular i limitat; així com també són limitats els seus recursos naturals.

I amb una afirmació, que estic convençut que m'han sentit dir moltes vegades, però que no per això és manco certa, les Illes Balears seran sostenibles o no ho seran, i jo crec que aquesta és una premissa que hem de tenir present i impregnada dins aquesta responsabilitat per la qual els empara a totes i a tots avui ser a aquesta cambra.

Aquí, per tant, donam una passa més perquè les Illes siguin sostenibles, per tant, deman que donin suport a la convalidació d'aquest decret llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per tal d'ordenar el debat, sol·licit als portaveus dels diferents grups parlamentaris que manifestin si volen intervenir en el torn a favor, en el torn en contra o fixació de posicions.

EL SR. COSTA I COSTA:

El Grup Parlamentari Popular intervindrà en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari VOX?

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

En contra, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Ciudadanos?

LA SRA. GUASP I BARRERO:

En contra, president.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari El Pi?

EL SR. MELIÀ I QUES:

Fixació de posició.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Unidas Podemos.

EL SR. LÓPEZ I SORIA:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari MÉS per Mallorca?

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Mixt?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

A favor, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Socialista?

EL SR. FERRER I RIPOLL:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Idò començam amb les intervencions dels grups parlamentaris en torn a favor i començam pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, te la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President. Bon dia a tothom. Este nuevo decreto territorial trata de dar solución a algunos de los problemas relacionados con la expansión del crecimiento urbanístico en el medio rural y de establecer medidas que eviten, en el futuro, actuaciones indeseadas en el marco de las revisiones de los planes territoriales insulares y de las Directrices de Ordenación Territorial, algo que ya estaba entre los objetivos del Decreto Ley 9/2020, de 25 de mayo, de medidas urgentes de protección del territorio de las Islas Baleares, aprobado en este Parlamento.

En este sentido, este decreto ley pretende dar cumplimiento al mandato indicado en el apartado 6, del artículo 2 de dicho decreto, determinando la reclasificación de determinados suelos urbanos sin urbanización consolidada. Asimismo, modifica puntualmente la Ley de Urbanismo de las Illes Balears para contener el crecimiento de nuevas urbanizaciones, al tiempo que da solución a los edificios Don Pepe, de Eivissa, y aporta nuevas indicaciones en la reducción del consumo de agua.

Es patente que existe un desfase entre planteamientos urbanísticos vigentes anteriores a estas Directrices de Ordenación Territorial del 99, aún vigentes, pero sin ejecutar, y nuevos planteamientos urbanísticos más enfocados a la conservación, recuperación y rehabilitación de todo el patrimonio ambiental y urbano de la comunidad. Con el fin de superar este desfase normativo, este decreto recalifica los terrenos afectados como suelos en situación básica de suelo rural, clasificados como suelo urbanizable en un momento anterior que no se hayan desarrollado en el tiempo establecido para ello; suelos que no disponían de servicios básicos, conocidos como falsos urbanos, que pasan a ser suelo rústico común.

Nos resulta también interesante la modificación de la Ley de urbanismo en el sentido de delimitar las posibilidades de declaración de suelo urbanizable, con el objeto de no ampliar la superficie actualmente ya urbanizada, salvo algunas excepciones recogidas como usos públicos relacionados con equipamientos o residenciales.

En cuanto a los Don Pepe parece que la solución adoptada ha contado finalmente con el beneplácito de todas las administraciones.

La presión sobre el territorio es evidente en el conjunto de Baleares, tanto desde el punto de vista demográfico, con un aumento cercano al 45% de población residente en los últimos 25 años, y la progresiva urbanización del medio rural, algo que llama a actuar en previsión de situaciones de consecuencias imprevisibles que creemos se aborda en este decreto ley.

Parece, por tanto, evidente la necesidad de la protección del territorio, del territorio como lugar donde se asienta la actividad humana, pero no como lugar vacío, yermo, que espera nuestra intervención; el territorio es un lugar ya ocupado donde se desarrolla la vida a través de las innumerables relaciones bióticas que se establecen en los ecosistemas, ese lugar donde la actividad humana ha entendido durante siglos ese delicado equilibrio entre seres vivos y ha introducido prácticas respetuosas con el medio, con el objetivo de intercambiar los flujos de materia y energía necesarios para conservar los recursos naturales sin malgastarlos y poder así, a través del tiempo, mantener esa relación simbiótica de ayuda mutua.

Por ello, necesitamos de la protección del territorio y de la regulación que lo posibilite y, por ello, debemos impedir que la construcción en rústico se propague como una mancha de aceite que todo lo invade.

Debemos impedir que las islas se conviertan en gigantescas urbanizaciones demandantes de accesos de energía, de agua y de todo tipo de servicios urbanísticos básicos que aumenta un

gasto público que debería centrarse en las personas que habitan de forma continuada en el archipiélago, y no en visitantes ocasionales; que, si bien es cierto que generan ingresos, también provocan impactos ambientales y paisajísticos.

Por eso, y haciendo un inciso, hemos pedido a veces empezar a hablar de una contabilidad ambiental donde a las partidas del debe y el haber se introdujeran, cuantificándolas, aquellas otras que tienen que ver con la pérdida o agotamiento de recursos, con la contaminación de suelos, aire y mar, con la banalización de los paisajes, con la pérdida del rico patrimonio agrario, y también del cultural.

El modelo de consumo desaforado del territorio en los últimos años ha permitido miles de grandes viviendas, con volúmenes edificados notables, con profusión de piscinas, en un medio ajeno a estas prácticas originadas en la praxis urbanas, cuyas consecuencias ha sido la progresiva pérdida de suelo utilizable para la actividad agro-ganadera, perdiéndose miles de puestos de trabajo y poniendo en grave riesgo la posibilidad de trabajar en otras alternativas más acordes con ese medio. Esa misma ocupación descontrolada reduce la capacidad regenerativa del suelo, así como que se produce una paulatina pérdida de biodiversidad, elementos fundamentales para la preservación del equilibrio eco-sistémico.

Asimismo, estas actuaciones, basadas en el rendimiento a corto plazo del capital, inciden negativamente en el paisaje, una de las banderas en las que, paradójicamente, se ha apoyado el sector turístico en Balears, sin entender que el paisaje no es una imagen, no es una fotografía con un encuadre afortunado, sino la plasmación física de la interrelación entre el medio abiótico, el biótico y el antrópico, que debe ser bien estudiado para comprenderlo y permitir su lenta evolución, sin cambios bruscos que la desnaturalicen.

Necesitamos la protección del territorio, eso decíamos, por ello, apoyaremos el decreto presentado por la Conselleria de Medio Ambiente, al entender que tiene en cuenta estos argumentos o, al menos, en parte. Creemos que en la exposición de motivos quedan claros los objetivos y valoramos positivamente el cambio a suelo rústico de los falsos urbanos, así como la limitación en la extensión del urbanizable; también nos parecen adecuadas la limitación de piscinas en rústico y las medidas de ahorro contempladas.

Pero también es cierto que en realidad creemos que incluso habría que ser más ambiciosos y declarar una moratoria de construcción residencial en rústico, con un doble objetivo: limitar, por una parte, la presión sobre el territorio, conservando usos y preservando el paisaje, y, por otra, frenar la especulación causante del elevado precio de la vivienda en las islas.

Es necesario enfrentarse desde el punto de vista territorial a la realidad social y ambiental en la que estamos inmersos, una realidad social que se caracteriza por la dificultad de acceso a la vivienda, por su elevado precio, tanto en alquiler como en compra, y una realidad ambiental que presenta varias amenazas relacionadas con esa presión territorial en un contexto general de pérdida de biodiversidad y de calentamiento global.

Creemos que el suelo rústico no debe ser edificable, conservar sus características agrarias y paisajísticas mantiene sus posibilidades económicas tradicionales, pero también las abre a otros sectores que pueden ser complementarios, entre los que se incluye el propio turismo, un turismo no impositivo de bajo impacto ambiental.

En términos de empleo, un territorio abierto a nuevos planteamientos, nuevos proyectos en el mundo agrario, que puedan servir de atracción a aquellas personas que en el medio urbano no encuentren una oportunidad laboral, un territorio conservado, peculiar, diverso y vivo tiene mucho más valor añadido, en términos biológicos y económicos, que otro banalizado por transformaciones estandarizadas y condicionado por una especulación voraz. Y también saber promover un nuevo desarrollo rural en el que poder satisfacer otras expectativas de vida, alejadas de la escala de valores actualmente vigentes, basada en la posesión de bienes como referente de éxito social.

Trabajar para conseguir la reversión de las migraciones campo a ciudad, con nuevas oportunidades de trabajo y realización personal en el medio rural, con actividades en los campos agrarios, ganaderos, forestales, recuperación del patrimonio cultural y etnográfico, rehabilitación del patrimonio arquitectónico, recuperación de saberes tradicionales en concordancia con los conocimientos actuales, recuperación de infraestructuras primarias sostenibles del medio rural, gestión de recursos hídricos, implementación de industria de transformación del sector primario, industria cosmética basada en producción sostenible de materia prima, e implementación de los acuerdos de custodia del territorio...

Todo ello, pensado desde una visión de trabajo de colaboración público-comunitaria que ponga en valor las experiencias de lo colectivo y fórmulas de autosuficiencia y autogestión. Medidas todas ellas, que pueden trabajarse desde lo local y amplificarse hacia instancias superiores, haciendo que su ejecución ya suponga un cambio hacia un nuevo modelo de producción y consumo, indispensable para una nueva forma de vida más colaborativa en lo social y más equilibrada en lo ambiental.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, president, senyors i senyores. L'urbanisme i l'ordenació territorial tenen una vital importància a les nostres illes i, malauradament, el nostre territori i els nostres recursos pateixen des de fa dècades una pressió especulativa humana i un increment de demanda constant. Aquesta pressió ha desembocat quasi en un territori majoritàriament urbà. No és una qüestió tan sols d'imatge o de paisatge -molt important-

també és una creixent demanda de recursos bàsics escassos, principalment, per exemple d'aigua.

Des de la dreta, el discurs d'inseguretat jurídica pels canvis normatius en matèria urbanística només són excuses pel que realment defensen. I, a més, ja ho ha dit la Sra. Prohens, si arribassin a governar derogarien totes les mesures de contenció i de protecció. Perquè som davant dos models: un model de contenció, que vol la supervivència d'aquestes illes, que vol la supervivència econòmica, social i de les generacions futures d'aquestes illes, que també vol la supervivència del turisme, davant un model que vol el benefici immediat, independentment del futur que ens procurin en aquestes illes. I això és el que nosaltres creim que no es pot..., nosaltres tenim una responsabilitat -ja ho ha dit el conseller-, tenim una responsabilitat cap a les generacions futures de donar-los un benestar mínim que és, com a mínim, el que nosaltres hem pogut gaudir. I jo crec que d'això n'hem de ser molt conscients.

I sí, és cert, des de l'Estatut d'Autonomia del 83 s'ha desenvolupat, perquè ens van donar les competències per desenvolupar les nostres pròpies lleis en matèria d'ordenació territorial i urbanística, des de la primera Llei d'ordenació territorial del 87, fins a la vigent del 2000, passant per les Directrius d'Ordenació del Territori de l'any 99, o la Llei d'abans del 91, d'espais naturals, la del 97 de sòl rústic, és a dir, una sèrie de normatives i fins arribar també a la Llei 2/2014, d'activitat urbanística, la primera llei pròpia precisament d'activitat urbanística que va excloure, va excloure en aquell moment el sòl rústic a l'ordenació del sòl rústic.

I aquí vàrem arribar al Decret Llei 9/2020, de mesures urgents, que nosaltres consideram que va fer una passa de gegant i va preveure, també, va donar una sèrie de possibilitats als consells insulars, precisament perquè poguessin adaptar les disposicions en aquells espais que no s'haguessin desenvolupat ni haguessin tramitat cap mesura i, aquest, el que fa aquest Decret Llei 9, precisament, és acomplir..., vull dir aquest Decret Llei 10/2022 és acomplir el que esmentava aquest Decret Llei 9/2020, dos anys després, no?

I, en aquest sentit, jo crec que aconsegueix dos objectius: un objectiu, primer, de mesures urbanístiques de contenció, i també un altre objectiu de gestió d'aigua, de millora de la gestió d'aigua, en un context d'emergència climàtica. Serien aquests dos objectius bàsics d'aquest Decret Llei 10/2022 que ens trobam, i que jo crec que són bàsics per aquesta qüestió que he esmentat abans: per a nosaltres és una qüestió de supervivència econòmica i social i de les generacions futures, i quan diem econòmica i social també hi incloem el turisme. Perquè aquí no hi ha cap promoció turística que posi fotos de l'especulació en sòl rústic, vostès no veuran cap promoció turística on surtin les cases que construïm en el sòl rústic...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., bé, nosaltres també, però tothom fa el mateix,...

(Remor de veus)

... no, no...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

... és que vostè li dona la raó, què és el que ven? El que ven és la protecció, això és el que ven, i això és el que..., i vostès estan en contra de la protecció, Sr. Melià, perquè el que ven és la protecció del nostre territori. No, si no tenguéssim..., si no haguéssim aconseguit uns mínims de protecció del nostre territori ja faria molt de temps que aquestes illes no viurien del turisme, aquesta és la nostra realitat.

Per tant, nosaltres sí que defensam aquestes mesures de contenció d'un excés expansionista en el sòl rústic, i amb aquesta primera que fa aquest Decret Llei 10, de delimitar nous sòls urbanitzables, en condicionar els municipis que no poden desenvolupar nous urbanitzables si tenen un 15% del sòl vacant, o si aquesta superfície que volen desenvolupar, diguem, té una superfície equivalent a aquest sòl vacant, això seria la primera mesura.

Evidentment, hi ha unes excepcions, que nosaltres també hi estam d'acord, que són els habitatges de protecció oficial i els equipaments públics.

I, com he dit també, el compliment d'aquest Decret Llei 9, de desclassificació d'aquells terrenys dels consells insulars i dels ajuntaments que no s'han adaptat.

Jo..., vostès..., creiem que... el mateix decret ho diu, bé..., jo crec que ho deixa clar, perquè les reclassificacions no són un obstacle per al planejament urbanístic municipal competent, vull dir, ho poden fer, només delimites unes qüestions, però ho poden continuar fent, i precisament el que ens ha conduït a aquestes mesures urbanístiques precisament són els excessos produïts o diguem la inèrcia de no fer res, de molts d'ajuntaments i de molts planejaments. Aquesta és la qüestió, que aquests excessos i el creixement quantitatiu de noves urbanitzacions, idè han generat i han posat una qüestió de consens, diguem, que cal enfocar de manera de contenció i no d'expansió, i que, a més, que vagi i camini cap a una recuperació i rehabilitació del patrimoni ambiental i urbà, i no d'una depredació constant del sòl rústic.

Cert que també imposa una mesura, que no es podran planificar nous sectors de sòl urbanitzable en Àrees de Prevenció de Riscs d'Inundació, que és una qüestió important; aquí, en aquesta cambra, debatem contínuament aquesta qüestió indirectament, què hem fet perquè quan ha passat un desastre... diguem per ajudar aquells habitatges que s'han vist... o aquelles empreses que s'han vist perjudicades per grans inundacions? Però el primer que hem de fer és evitar que s'ocupin aquestes àrees inundables, perquè això és el primer que hauríem de fer per evitar aquestes conseqüències després de quan passa. Jo crec que hem de ser conscients d'aquesta qüestió, és una mesura..., jo ho entenc, perquè vostès no volen cap tipus de limitació o de prevenció, perquè jo diria que és una qüestió de prevenció i una prevenció important perquè els riscos són importants.

I bé, evidentment, des de MÉS per Mallorca sí que ens alegrem que s'hagi consolidat la protecció urbanística de 156 hectàrees amb les figures d'ANEI i ARIP, sí, donam l'enhorabona a la conselleria perquè creiem que aquestes grans extensions de sòl rústic lligades a espais protegits s'han de protegir; creiem que s'haurien de fer, fins i tot, més mesures de (...) i d'exposició pública i de tramitar, però sí que és cert que és important que aquests espais que hem dit, però, per exemple Es Trenc i Es Barranc de Son Gual i Xorriego, àrea natural de la Serra de Tramuntana, Gènova, és a dir, Cala Jondal, són espais que pateixen una pressió important i que, per tant, és necessari..., també són topònims importants a les nostres illes i precisament tenen una gran pressió ambiental i urbanística.

Per tant, nosaltres, en aquest sentit, creiem que és important aquesta protecció ambiental.

I després parlem d'aigua, aquí també moltes vegades..., ara, aquest 2023 és un any precisament en què tenim un risc de sequera important, perquè feia estona que no ho havíem viscut, però és aquí, tenim un risc de sequera important davant una nova temporada turística, sembla que no en som conscients, però de cada vegada la demanda d'aigua és més important, perquè de cada vegada tenim més habitatges i més zones amb més demanda, no? I, a més, també tenim un tipus d'habitatge, de vegades també, que cada vegada... no mira prim, per dir-ho de qualque manera, com diria la meva padrina, no mira prim amb les qüestions que posa als seus habitatges a l'hora de consum d'aigua.

Per tant, nosaltres sí que veiem positives totes aquestes mesures d'ús d'aigües regenerades i de neteja i manteniment d'equipaments municipals, per al reg de parcs i jardins públics; que s'hagin de recollir en un sòl rústic, les explotacions, les edificacions que no estiguin vinculades a explotacions agràries, com s'ha dit, que hagin de recollir les aigües pluvials a les cobertes i hagin de fer la seva reutilització; i que, a més, que s'estableixi un límit d'una piscina per finca amb una mida inferior a 35 m² i un volum de 60 m³, que passarà a aplicar-se a totes les Pitiüses, i no únicament a Mallorca i a Menorca, com s'ha fet fins ara.

Crec que això..., jo no ho sé, jo crec que si a algú li demanes és lògic que si amb una piscina de 35 m² t'abasta, jo diria que sí, no ho sé, a mi m'abastaria, però no sé quin és el problema que tenen vostès amb què no els abasti una piscina de 35 m², diria jo, no?

(Remor de veus)

En definitiva, hem d'aprendre dels errors del passat i hem de fer la mirada cap al futur. Des de MÉS per Mallorca amb aquest decret es planteja que els nous urbanitzables que puguin planificar els municipis en l'exercici de les seves competències urbanístiques estiguin condicionats a les necessitats reals dels nuclis, per aconseguir també... creiem que, com a resum, prioritizam i actuam, i prioritizam i actuam per aquesta qüestió que he dit al començament de la meva intervenció: per supervivència, per supervivència del nostre model econòmic i social i de les generacions futures, per mantenir el benestar, perquè en aquest moment no podem seguir l'increment continu, indefinit de demanda de recursos i de demanda de territori.

I, per tant, nosaltres prioritizam mesures que deixin enrere aquest model expansionista i desenvolupista amb aquest Decret Llei 10, per apostar per la contenció i prioritzar la rehabilitació i la recuperació dels habitatges abans de planejar nous urbanitzables.

I actuam, actuam perquè amb l'actual context d'emergència climàtica i especialment en un territori amb recursos finits com són les Illes Balears, es fa imprescindible actuar, no només parlar, com de vegades aquí hi ha molts de grups que parlen, però després, a l'hora d'aprovar mesures, no els agrada. No, des de MÉS per Mallorca apostam per l'actuació i actuar de forma decidida per encaminar l'activitat urbanística cap a la conservació i frenar la pèrdua dels valors dels nostres territoris, paisatges i sobretot també, importantíssim, reduir el consum d'aigua.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari Mixt, en primer lloc intervé el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que tots els grups d'aquesta cambra es poden imaginar quina és la posició de MÉS per Menorca respecte d'aquest tema, perquè fa quaranta anys que tenim una posició sobre aquest tema i és la que coincideix amb aquest decret llei. I en aquests quaranta anys no hem canviat d'opinió, i el que celebrem és que en aquests quaranta anys, afortunadament, la consciència i la percepció social ha anat canviant, creiem que hi ha un consens emergent.

A mi la veritat és que m'ha sobtat molt quan..., pensava que els grups..., bé, excepte alguns casos que no cal ni esmentar, demanarien fixació de posicions, perquè crec que hi ha un consens emergent entre tots els sectors de la societat, evidentment polítics, però també... sobretot socials, sobre la necessitat d'avançar en la línia del que fa aquest decret llei, no?, fins i tot quan ja els hotelers estan a favor de moratòries turístiques, fins i tot les companyies de lloguer de cotxes estan a favor que es limiti l'entrada de lloguers de cotxes, no? Sembla mentida com encara políticament -políticament- els sectors polítics que d'alguna manera han defensat històricament els posicionaments econòmics d'aquests sectors, encara continuen amb la seva inèrcia, com si fos un transatlàntic que és incapaç de girar ni de mirar i continuen amb la seva inèrcia. Perquè és evident que en aquests quaranta anys hi ha hagut progressivament una evolució de la consciència i la percepció social, però és que en els últims anys s'ha accelerat moltíssim.

I quan fa relativament pocs anys, pocs anys, parl des que jo som a aquesta cambra, que estic a punt d'acabar la segona legislatura, només en aquests anys hi havia paraules que gairebé no ens atrevíem a dir, com "decreixement", que avui en dia es troben en boca de tothom. És a dir, hi ha hagut una acceleració de la consciència social. I a mi em sobta moltíssim que aquesta... fins i tot els mitjans, fins i tot mitjans de caire

conservador fan editorials en aquesta línia, quan hi ha una evolució dels sectors socials, dels sectors econòmics i dels sectors mediàtics em sembla mentida com encara hi ha qui es vol posar la bena als ulls i no vol veure que les coses van per aquí.

I aquesta consciència i percepció social ha modificat, perquè, és clar, jo també entenc una cosa, que MÉS per Menorca faci quaranta anys que pensa, bé, fa quaranta anys MÉS per Menorca no existia, però vostès saben que som hereus d'una tradició menorquina, no vol dir que no entenguem que la nostra percepció no era la majoritària. O sigui, nosaltres, fa quaranta anys, i qui diu MÉS per Menorca evidentment també a Mallorca, també a Eivissa, també a Formentera, hi havia moviments els anys setanta, vuitanta, que sortien a defensar la protecció del territori, i encara que penséssim això, evidentment això no vol dir que fóssim cecs i no veiéssim que hi havia una percepció majoritària que encara pensava que riquesa era desenvolupament.

Per tant, encara que..., bé, jo, evidentment, personalment no hi era, però aquella gent que representava el que jo ara represent aquí eren uns visionaris, perquè veien i anunciaven el que ha acabat passant. I, com deia, la percepció majoritària en aquell moment era que riquesa era desenvolupament i era construcció i era urbanitzar i, per això, hi ha encara tants plans urbanístics de tants municipis que encara tenen aquest caràcter desenvolupista. Però és que això ha canviat absolutament a partir de l'any 2000, sobretot a partir de l'any 2000, i la gent ja entén ara que riquesa és una altra cosa, és a dir, riquesa és conservar el que no quedat trinxat per tots aquells anys de desenvolupisme.

Per tant, també en aquest sentit he de dir, i ho dic, diguem, en el bon sentit de la paraula, el decret llei arriba vint anys tard, que més val ara, més val que arribi ara que no hagués arribat mai, perquè realment, i aquí sí que jo vull esgrimir, doncs el Pla Territorial Insular de Menorca, que es va aprovar fa vint anys, que ja avançava, bé, anava absolutament en la línia del que ara fa aquest decret llei.

M'ha sobtat, Sr. Conseller, l'abast del Decret Llei 9/2020, que vostè ha parlat, em sembla, de 215 hectàrees desclassificades a Mallorca i (...) desclassificades a Eivissa. Ho trobo poc; és a dir, pensava que eren mesures que tindrien un impacte més gran, és que fins i tot comparar Mallorca amb Eivissa, 215 a Mallorca, per 179 a Eivissa, tenint en compte la diferència de superfícies..., és a dir que fins i tot, evidentment ja sé que parlem de terrenys urbanitzables i que, per tant, aquí l'hectàrea de terreny urbanitzable té un impacte molt més gran que el que podríem parlar d'una hectàrea de sòl rústic, però crec també que, a més a més, les reaccions desaforades en contra de l'entrada en vigor d'aquestes normes també es troben una mica fora de lloc perquè realment, és a dir, l'impacte quant a hectàrees crec que és prou limitat.

Jo estic d'acord amb què ha dit el Sr. Jiménez, que el gran repte sobretot no és tant convertir aquests falsos urbans i urbanitzables no desenvolupats en sòl rústic, sinó limitar la construcció en rústic. Aquest seria el gran repte i evidentment això és el que han de fer els instruments de planificació territorial.

I, bé, la veritat és que els he de dir que, venint de Menorca, jo els dic, bé, tal vegada vostès ja ho saben, però que sobta molt, és a dir, quan es veu des de l'aire el territori de Mallorca, és a dir, és clar, hi ha un problema molt greu; és a dir, avui solucionem un petit problema, però hi ha un problema encara més greu i que s'ha d'aturar, perquè evidentment el transatlàntic continua amb la seva inèrcia, que és evidentment l'ocupació absolutament disseminada del rústic, que hauria de servir per a unes funcions i serveix per a unes altres, amb tots els impactes que té, ja ho ha comentat el Sr. Conseller, i després també la Sra. Campomar i el Sr. Jiménez, sobre el problema de la dotació de serveis de tots aquests habitatges en rústic i sobretot els seus impactes en el medi.

Jo crec, i en això seré repetitiu, que la paraula clau és responsabilitat, ho ha dit el conseller i ho ha dit la Sra. Campomar, responsabilitat; ja dic que arribem tard, però això no ha de ser una excusa per no actuar, hem d'actuar amb responsabilitat per a les generacions futures, però també per a les presents i per a la conservació del medi i per a la conservació de la riquesa, del nostre mode o d'un dels modes que tenim de generar renda i generar riquesa, que és en aquests moments la conservació del nostre medi.

Crec, sincerament, que és justificar el que és obvi, però sembla que ho hem de continuar fent perquè, com dic, la dreta política -estic, evidentment a l'espera dels seus arguments, jo no vull anticipar cap, diguem, no vull fer cap prejudici, però com que ja s'hi han manifestat en contra-, doncs, bé, crec que realment aquest és el tema del debat, és el tema debat i el tema és explicar, crec que al final aquí tots representem sensibilitats socials i econòmiques; és a dir, crec que és important, a mi m'interessa saber aquí, perquè a la premsa ja ho he llegit, que digui aquí la dreta política per què, quan tots els sectors veuen i demanen i reclamen que fem aquest tipus de polítiques, doncs s'entesten a continuar amb una inèrcia heretada de fa quaranta anys i continuen oposant-s'hi.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Ara donam la paraula al Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President, diputades, diputats. El passat 22 de desembre em vaig acomiadar de vostès perquè semblava que no hi hauria plenari, però, bé, m'han donat l'oportunitat de ser aquí encara.

(Remor de veus)

Sr. Melià, que sé que li agrada sentir-me. I començaré justament amb una frase que sé li agradava molt a vostè: qualsevol política que no fem nosaltres serà feta contra nosaltres. I pot ser sigui l'esperit d'aquest decret llei, el que hem de fer nosaltres perquè si no serà fet contra nosaltres.

M'agradaria...

(Alguns aplaudiments)

... m'agradaria donar la benvinguda a la directora general de Territori, Sra. Pons, a les conselleres de Formentera, a la resta de públic també, perquè ara mateix debatem un decret llei que és cabdal per a les nostres illes, a Formentera ho tenim ben clar des de fa molt de temps. És finalment un desenvolupament de normativa que ja existia i es contraposen dos models diferents, quins dos models? El de protegir el territori i el de protegir-lo també, però cobrint-lo de ciment, sembla que alguns pensen que la protecció del territori és continuar cobrint-lo de ciment. I aquesta no és la solució, com ha quedat palès.

Els consells insulars tenen competències en matèria de territori, però hem vist les que fan uns consells i les que fan d'altres. A Formentera fa ja gairebé quaranta anys, ho acaba de dir el portaveu de MÉS per Menorca, també a Formentera, que es lluita justament per al no creixement, és el territori més fràgil de les Balears, el més petit també, i tenim molt clar des de fa molt de temps, fins i tot els de la dreta de vegades també ho han tingut clar, de vegades, sembla que quan s'apropen les eleccions ho tenen un poc més clar o a veure les sensacions que té la gent, que el territori és limitat.

Sr. Gómez, deixi'm, que és el darrer dia i hem de fer-lo.

Què tenim a aquest decret? Un dels esperits que també mana és el canvi climàtic, hi ha qui ho negarà, continuarà negant-lo, diuen que és la llei climàtica, però si revisem l'informe d'experts de l'IPCC, que es va publicar el passat mes d'abril, podem parlar del moment en el qual ens trobam, i aquest moment en què ens trobam també depèn de les normatives urbanístiques: si nosaltres continuem construint a qualsevol lloc, necessitem, com ha dit també la Sra. Campomar, de cada vegada més serveis, necessitem més recursos, necessitem més infraestructures, i aquestes infraestructures generen també un perjudici contra el canvi climàtic.

I qui continuï negant el canvi climàtic potser avui hauria d'anar vestit com feia dues setmanes, que semblava que érem al setembre, i avui tenim 2 graus, 1 grau, 5 graus, podem pensar que aquesta variabilitat climàtica és el que ha passat sempre o podem adonar-nos que és una conseqüència, aquesta variabilitat tèrmica, del canvi climàtic. Tenim temperatures que no havíem vist des de fa molt de temps, feia més de 10, 11 anys, que no nevava a Eivissa, per exemple, nevar a Eivissa, una zona que ven, la seva promoció és turisme de sol i platja, perquè és del que més tenim. I ara mateix sembla que tenim neu.

També aquest decret llei parla dels apartaments Don Pepe i és un punt en el qual em volia aturar, perquè s'ha criticat la gestió dels apartaments Don Pepe, moltes qüestions, sé que ara m'avança a la posició que donaran els partits de la dreta, però, bé, ja ho han fet a la premsa i hem sentit exactament què pensaven en els darrers dies sobre aquest decret llei, jo els preguntaria: quina solució donaran als Don Pepe? Que l'expliquin, que a la seva intervenció expliquin com ho farien. Perquè si no es fa d'aquesta manera, si diuen que no fa falta un decret llei, tindrem l'argument, treurem la llista d'arguments i veurem, és un decret llei, un nou *decretazo* del Govern, que *fue...*, a *golpe de rodillo*, podem fer una llista, del que ja han

dit, jo duc un any i mig aquí a la Cambra, i aquests arguments s'han repetit una vegada rere l'altra, però encara no he vist una proposta de com solucionar el problema dels Don Pepe. I aquí tenim una solució real, es tanca una situació necessària per a famílies que tenen un problema d'habitatge. Parlen molt d'habitatge, podem recordar que quan governava el PP es venien terrenys que eren per a HPO, se cedien per a ús privat, per a ús turístic, hem de pensar amb aquest..., ells treuran el tema de l'habitatge sobre el sòl rústic.

Després, també parla aquest decret de "falsos urbans", bé, la semàntica és molt potent, "falsos urbans", "falsos", em quedo amb la paraula de "falsos"; si no són urbans, s'han de convertir en alguna cosa perquè no són reals. I en què es converteixen? En sòl rústic, per protegir-lo, perquè és necessari.

En aquest decret llei, i també ho ha explicat molt bé el conseller, hem vist tota l'evolució de la normativa urbanística i quin ha estat l'enllaç que hi havia entre cadascuna de les normes. Hem de veure, hem de ser responsables que el que fem avui no només afecta l'avui -ho ha explicat molt bé, també, Sr. Conseller-, que els beneficis no poden ser immediats, perquè hem vist que les accions que es feien 40 anys d'una manera desmesurada tenim les conseqüències a hores d'ara. És més, podríem revisar també la premsa, que de vegades també, a part del debat polític, podríem mirar també el debat científic, com hi ha companyies petrolieres que als anys 70 ja tenien informes sobre què passaria avui pels mecanismes del que feien.

Crec que ara mateix hi ha un judici sobre Exxon, que parlen que les emissions, que sabien que es produïrien, les conseqüències que tindrien a hores d'ara, ho sabien. I nosaltres també sabem, perquè tenim informes científics -deixem de banda ara mateix el debat polític-, científics, el 95% dels científics del món estan d'acord que el canvi climàtic és una realitat, que diuen que hem d'aturar, que la pujada d'un grau i mig de la temperatura mitjana és terrible per al nostre ecosistema, és terrible per a la nostra societat, i podem parlar de beneficis a hores d'ara per a demà, o podem parlar de beneficis per als nostres fills, per als nostres nets, i és del que es tracta a aquest decret llei.

Quan es parla sobre limitar la construcció en rústic, quin problema hi ha a limitar la construcció en rústic? També els faig aquesta pregunta, expliquin quin problema hi ha, perquè...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., -sí que ho limiten, Sr. Sagreras, sí que ho limiten-, perquè s'ha de limitar aquest ús desmesurat del sòl rústic, s'ha de limitar. La construcció de piscines: quin problema té amb la construcció de piscines? Perquè he sentit tant a la Comissió de Medi Ambient com aquí que hi ha un problema amb l'aigua, que tenim un problema molt greu de recursos, i quan es limita un ús no adequat de les aigües, també es posen en contra. Al final, no és una oposició útil, perquè no fan una oposició útil, fan una oposició a la contra.

Jo els deman, de veritat, pels mesos que queden de legislatura, que facin una oposició útil, perquè l'oposició a la contra no és útil per a la societat, representen una part

important de la societat, representin-la amb orgull i amb respecte, perquè és important també, el debat justament és això.

Per acabar, només vull dir algunes xifres sobre el canvi climàtic, que sí que són importants: aquest informe de canvi climàtic, i els ho dic als senyors de VOX, que en negaran l'existència, l'han fet 278 científics de 65 països -65-, va tenir esmenes, gairebé 60.000 esmenes, de tots aquests científics per arribar a un consens, que sembla que és una qüestió a la qual vostès no saben arribar on governen, també és important que tinguem clar què fan quan governen.

Res més, Sr. President, com crec que ha quedat clar amb la meva exposició, donarem suport a aquest decret llei perquè és necessari per a les nostres illes i especialment per a Formentera.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Ferrer.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom i bon any. Nosaltres donarem suport a aquest decret llei perquè, com ja s'explica a la mateixa exposició de motius, hi ha hagut un cert recorregut històric pel que fa a la normativa proteccionista a les nostres illes, es va començar amb les àrees d'especial protecció i interès, per part de la comunitat autònoma, que valorava els aspectes ecològics i paisatgístics; després va ser a l'any 97, que s'aprova la Llei del sòl rústic, però que, malauradament, incloïa algunes ambigüitats, intencionades -cal dir-ho-, per tal d'evitar declarar el sòl rústic, o també denominat agrari, lliure definitivament de qualsevol especulació constructiva. Per altra banda, la Llei 2/2014, d'ordenació i ús del sòl, va decidir excloure en el seu àmbit de regulació els usos i activitats en el sòl rústic, en remetre a una regulació específica. I no és fins a l'aprovació de la Llei 12/2017, d'urbanisme de les Illes Balears, quan s'incorpora al règim urbanístic el sòl rústic amb els aspectes de planejament i gestió relatius a aquesta tipologia, és a dir, una normativa específica per als sòls rústics, per tal de considerar-los un objectiu a protegir i que necessitaven una regulació unitària pel que fa a les tres tipologies de sòl. I, finalment, tenim el Decret Llei 9/2020, ja debatut dintre d'aquesta mateixa legislatura, de mesures urgents de protecció del territori, que posa mesures per contenir el creixement expansiu i assegurar igualment la protecció d'aquest sòl rústic.

Si passam als aspectes que es desenvolupen en el decret, els falsos urbans n'és un, palesa que s'ha patit a les nostres illes -com ja han explicat altres portaveus- una transformació constant, afectada durant dècades, de desenvolupisme desenfrenat i per un increment de la urbanització i l'edificació establerts amb una mala entesa filosofia de la distribució territorial. Es va exercir o es va traslladar, més ben dit, una pressió excessiva sobre els territoris en un context de recursos limitats, i es traslladava aquesta pressió, a més, no vinculada a

cap activitat agrària, però sí desenvolupada en sòl rústic o agrari.

Molts d'aquests planejaments van deixar enrere sòl vacant i moltes àrees delimitades, pendents d'executar en unitats d'actuació de sòl urbà i sectors de sòl urbanitzable, és per tant que la Llei d'urbanisme ja establia -que hem esmentat abans- que aquest sòl urbà, sense serveis urbanístics bàsics, com puguin ser clavegueram, comunicacions, bona connexió amb el transport públic, resta d'infraestructures, aigua potable, havien de ser consolidats o declarats definitivament com a agraris, i es donava el termini fins a l'1 de gener del 2019 perquè els municipis s'hi adaptassin. En el Decret, ja, 9/2020, de mesures urgents, ja es dictava directament que els consells havien d'assumir les potestats d'ordenació urbanística pel que fa a aquest sòl sense consolidar, s'establia la data de 31 de desembre del 2021 i, en cas de no fer-se, seria el Govern de les Illes que se subrogaria a aquesta obligació abans del 31 de desembre, cosa que centra aquest decret i que no hauria d'haver generat cap sorpresa, cosa que a mi sí que m'ha sobtat moltíssim, que alguns s'hagin sorprès que el Govern hagi tirat endavant amb les seves funcions executives, tal i com marquen ambdues disposicions amb rang de llei.

Què palesa, doncs, aqueixa crítica que hem sentit i que ara me mor de ganes de sentir quines són les raons -esperem que lògiques- que doni l'oposició? Palesa, sobretot, una manca de col·laboració per part del Consell d'Eivissa, que són els que més s'han exclamat. El PP veiem que a les altes instàncies de l'Estat no sols incompleix la Constitució Espanyola, sinó que també a les autonomies es deixen portar per la seva deriva antisistema i descarta donar compliment a les normatives autonòmiques i a altres disposicions similars.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, el que a mi m'agradaria saber és que ens expliquin, Partit Popular i Ciudadanos, el motiu de tanta exclamació quan sabem tots que en el Consell d'Eivissa varen demanar una pròrroga per al desembre del 2021, un any i mig després d'haver-se promulgat el Decret 9/2020, amb la qual cosa tenien temps més que suficient, i ara ens diuen que s'exclamen d'a què ve tanta urgència i d'a què ve el contingut d'aquest decret. Volem saber el motiu d'aquesta exclamació i veure si és que no tenen altra excusa per donar-nos, i el que volien realment era no acatar la norma, un símptoma més que evident de la deriva populista que viu el Partit Popular gràcies als seus aliats de la ultradreta.

Per tant, volem remarcar que no es desclassifiquen tots els falsos urbans, no es desclassifiquen tots, es desclassifiquen aquells que no han donat compliment al Decret del 2020, tal com ens ha volgut fer creure, a més, el Consell d'Eivissa en reiterades ocasions. Per tant, l'esperit de la normativa és harmonitzar planejaments molt antics amb una previsió de creixement desmesurada i que no s'han arribat a complir, i que no es troben, a més, integrats a la trama urbana perquè hagin pogut començar el seu desenvolupament.

Crec que això és de primer de geografia, que qualsevol desenvolupament urbà que no compti amb una sèrie de requisits està condemnat al fracàs o a la mala qualitat de vida

de les persones que hi hagin de viure, però, en qualsevol cas, esper que ens expliquin aquí de quina manera ho farien ells per solucionar aquests solars que es troben en aquest llimbs legal, que es mantenen solament i exclusivament per a l'especulació.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

I és inacceptable que es digui en aquesta comunitat autònoma, quan tenim gent sense casa i cases sense gent, que es deixen solars per especular-hi i per a després construir-hi i condemnar les persones que aniran a viure-hi a una baixa qualitat de vida urbana.

Pel que fa a Don Pepe, què es va trobar aquest govern? Es va trobar habitatges declarats en ruïna i construïts a una zona afectada per la zona d'influència de l'Agència Espanyola de Seguretat Aèria, la línia d'exclusió de renous de l'aeroport d'Eivissa, el Parc Natural de Ses Salines, afectacions de la normativa de costes i les zones declarades LIC i ZEPA.

(Remor de veus)

En aquests expedients de ruïna es preveia, evidentment, per la seguretat dels habitants, el desallotjament dels residents catalogats, a més es fa novament en aquest decret, com a tercers de bona fe, és a dir, se'ls considerava no culpables de la situació que vivien, sinó perquè havien estat conduïts per una sèrie de circumstàncies a les quals s'havia de trobar una solució. Per tant, Don Pepe, i ho sabem tots en aquesta cambra perquè ho hem debatut en diverses ocasions, quedava fora de la normativa urbanística actual, i que impedia, i ho saben perfectament tots els diputats d'aquesta cambra, els 59, que impedia una intervenció d'obra d'acord amb la normativa vigent.

Què va passar? El febrer del 2022, a una reunió a tres bandes, Govern de les Illes, Ajuntaments de Sant Josep i propietaris, s'acorda donar una solució, que nosaltres ja ho havíem dit: a problemes complexos, solucions també complexes, no amnisties urbanístiques com alguns proposaven. Es va donar una solució d'habitatge i també es va donar una solució i un full de ruta per restablir les característiques de l'espai natural.

Tot això es formalitza en el Decret 7/2022, on hi ha també una Comissió Interdepartamental del Govern de les Illes Balears, i, a més, ara el que fem és una següent passa que és declarar un nou sòl urbanitzable per poder donar una destinació d'habitatge a les persones que han estat desallotjats de l'edifici Don Pepe.

(Alguns aplaudiments)

Què volia el Partit Popular i altres grups de la dreta? Volien clarament una amnistia urbanística on ens volien empassar, en forma d'esmena a un altre tràmit legislatiu, ja recordaran quin, i no només per al cas del Don Pepe, sinó que també, aprofitant -com diu el Sr. Melià- allò que el Pisuerga passa per Eivissa, volien aplicar, a més, solucions d'amnistia urbanística, no només al cas del Don Pepe, sinó així en general. Per tant, ja els vàrem dir nosaltres que la solució havia de ser sempre des del punt de vista legal i des del punt de vista social i de garantir el

dret a l'habitatge, no una amnistia urbanística que hagués condemnat els habitants dels pisos del Don Pepe a romandre en els mateixos edificis, a patir un possible esbucament i, a més, no donar cap mena de solució al seu projecte de vida, cosa que afortunadament s'ha fet aquí.

Per tant, contraposam model social, model de solucions d'habitatge a models d'urbanisme a la carta. I alguns diran: sí, es fa urbanisme a la carta amb aquesta classificació de sòl urbanitzable l'Ajuntament de Sant Josep per donar una sortida d'habitatge als habitants del Don Pepe? Sí, perquè nosaltres -nosaltres- fem urbanisme a la carta de les necessitats de la població,...

(Alguns aplaudiments)

... el Partit Popular fa urbanisme a la carta d'acord amb les necessitats dels seus amics.

(Remor de veus)

Pel que fa als nous urbans, aquí ja s'ha explicat la necessitat de redirigir la planificació urbanística i territorial cap a la conservació, la recuperació i la rehabilitació del patrimoni ambiental i urbà, hem d'acabar amb aquest model expansionista i desenvolupista descontrolat, que res no té a veure amb la llibertat, ja em perdonaran, però la llibertat és una cosa ben diferent d'això. Per tant, nosaltres donam suport a aquesta mesura, que els nous desenvolupaments urbanístics es facin pensant sempre en les necessitats reals de la població i que quan a un nucli hi hagi més del 15% de sòl urbanitzable es pugui aturar aquest creixement, perquè, insistesc, torna ser també de primer de geografia aquesta necessitat de seguir expandint els nuclis urbans, amb la qual cosa condemnam la seva població a patir una sèrie de mancances de serveis bàsics.

En aquesta norma, a més, s'inclou, amb molt de seny, l'excepció de l'habitatge protegit i també la possibilitat de construir equipaments i serveis públics per donar servei a la població.

I després, una altra qüestió, que m'agradaria que ens explicassin el vot en contra, els escoltaré molt atentament, és per què es volen oposar a la prohibició o al límit de creixement a les zones delimitades com a àrees de risc d'inundació. M'agradaria saber si en aquest cas...

(Remor de veus)

... la dreta també apel·larà a la llibertat, aquesta llibertat que els agrada tant, per seguir construint dins zones inundables, i m'agradaria saber com contraposaran això amb el trist record que tenim a l'illa de Mallorca amb les inundacions que s'han produït a zones on s'havia constituït, a zones inundables.

Pel que fa a les piscines o, més aviat, a l'estalvi d'aigua, ja sabem que l'aigua és un bé escàs a la Mediterrània, ja sabem que hi ha hagut una reducció de precipitacions, que hi ha hagut un increment de la temperatura i els fenòmens meteorològics extrems no deixen de reproduir-se, tenim una menor disponibilitat d'aigua, i segurament tot això que els dic els sonarà banal o no em creuran i diran: mira, aquest, el Partit

Socialista ja està una altra vegada amb el seu discurs. Doncs bé, per contraposar-ho tenim l'informe del panell d'experts de canvi climàtic, un panell internacional d'experts que ja tenen totes les conclusions, no importa que les torni a repetir.

En segon, tenim la comissió d'estudi que es va constituir en aquest mateix parlament a l'inici d'aquesta legislatura, amb l'única finalitat de poder escoltar experts que ens exposassin el seu punt de vista sobre les mancances de recursos hídrics que tenim a les Illes Balears i quines possibles solucions podíem tenir, experts, tècnics que han vingut fins i tot de Canàries i que hem tengut el plaer d'escoltar, que ens han donat com se soluciona la problemàtica de l'aigua a altres indrets geogràfics i que tots han tengut una coincidència inequívoca: estalviar i reutilitzar, són els dos verbs que més s'han de conjugar pel que fa a la preservació dels recursos hídrics.

M'agradaria saber de quina manera es contraposaran els senyors diputats de la dreta que han vingut, igual que jo, a les comissions de Recursos Hídrics, que han pogut escoltar les conclusions dels experts, idò a veure de quina manera ens il·lustraran avui matí amb uns arguments que tobin totes aquestes aportacions científiques i tècniques.

I en tercer, per si ja no m'acaben de creure, els pregaria que anassin a visitar el portal de l'aigua de les Illes Balears, és molt fàcil, ho fiquen a Google i tot d'una surt, on trobaran gràfics elaborats pels tècnics de la conselleria, tècnics independents, funcionaris -jo ara vull creure que els funcionaris no són tampoc aquí... no estan imbuïts per la deriva ideològica que sempre ens diuen-, on els tècnics funcionaris publiquen periòdicament els mapes de saturació, els mapes de sequera, i actualment, si hi van, veuran que totes les Illes Balears sortim de color groc, i no és que a mi m'agradi precisament el color groc, perquè resulta que el groc és el nivell de prealerta, on els recursos comencen a minvar i és necessari començar a prendre algunes mesures de gestió. Això està posat talment al decret que es va aprovar en els casos de sequera. I, a més, diu alguna cosa més, parla també de què les unitats de demanda que més preocupen són les d'Artà i del Pla de Mallorca, que duen un escenari de prealerta de sequera de 17 i 22 mesos respectivament.

Per altra banda, la Conselleria de Medi Ambient va fer una reunió, ho ha explicat el conseller ara mateix, va fer una reunió amb els municipis, els va explicar la situació, per si no abastava el mapa, per si no abastaven els decrets de sequera, s'ha fet una tasca jo entenc que de vegades pedagògica, perquè també s'ha de fer pedagogia, on s'ha explicat l'estat de les reserves hídriques de l'arxipèlag, s'han donat dades, s'ha posat a disposició de la conselleria..., recordem que la conselleria ha adjudicat 2,3 milions d'euros provinents dels fons Next Generation per a l'abastiment d'aigua als pobles, i que també impulsa una convocatòria de 20 milions d'euros amb la mateixa finalitat per dotar de bona qualitat d'aigua els municipis.

Però, què passa? Que hi ha devers 36 municipis que encara no han presentat el seu pla de gestió sostenible de l'aigua.

Per tant, jo em deman... que vull escoltar, de debò, quines solucions donarà el Partit Popular i la resta de partits que s'oposen a aquest decret per fer una reducció del consum de

l'aigua i que sigui completament, diametralment diferent a les que es proposen aquí, la de les piscines famoses, però també la fontaneria de baix consum, la recollida i la reutilització de les pluvials i la generació de punts verds que puguin servir de refugi climàtic als pobles i ciutats, que ja sabem que és on més es produeixen els increments de temperatura durant l'estiu. Segurament això també ho negaran. Volem escoltar alternatives.

I, finalment, també donam suport al creixement de totes les zones ANEI i en especial hem de recordar que, si no fos per aquesta protecció, segurament alguns tendrien moltes temptacions de desenvolupar l'hotel a Es Salobrar de Campos, a Ses Covetes, cosa que queda completament descartada. Ja em corregirà...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., Sr. Sagreras, la meua terminologia campanera...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrer, acabi, per favor.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

... que segurament és incorrecte, però escoltaré amb molta atenció els seus arguments, que, segurament, si no van més enllà de l'anècdota, possiblement em sorprendran.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrer. Començam les intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra i, en primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Sagreras.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president, bon dia, diputades i diputats. Efectivament, i serem clars des del principi, no pot ser d'una altra manera, ho diem davant davant, votarem en contra d'aquest *decretazo* urbanístic i, president, per favor, demanaríem la seva tramitació com a llei. Hi ha aspectes d'aquest decret que si no són esmenats i rectificats van en contra de l'interès general passant per...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... de l'interès general, passant per generar problemàtiques...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... a la mobilitat dels pobles, passant per crear risc d'haver de pagar indemnitzacions amb la butxaca de tots els ciutadans i acabant, i per a mi és el més greu, agreujant encara més el problema de l'habitatge a les Illes Balears.

Crec que qualsevol altra cosa que tramitar via llei aquest decret és una irresponsabilitat tan gran com el mal costum que ha agafat aquest govern de fer urbanisme a cop de decret, a les fosques, d'amagat, sense consens amb els consells i amb els ajuntaments. Creiem que aquest decret va en contra de l'autonomia dels municipis, dels pobles, i els perjudica.

Creiem que amb aquest decret es perjudica precisament aquells petits propietaris, no els grans tenidors ni els fons d'inversió, aquells petits propietaris que no havien especulat amb el seu sòl i que no l'havien desenvolupat i amb aquest decret se'ls empobreix. Creiem que aquest decret, com sempre, torna generar una inseguretat jurídica total. I creiem, com hem dit abans, que amb aquest decret s'agreuja encara més el problema de l'habitatge en llevar d'enmig molt de sòl urbà, que és precisament on s'ha de fer habitatge.

Però si encara no us n'havíeu adonat, d'ençà que governa la presidenta Armengol l'habitatge s'ha convertit en el principal problema dels ciutadans de les Illes Balears: ha augmentat el preu del lloguer, ha augmentat el preu de l'habitatge,...

(Alguns aplaudiments)

... ara lleven sòl urbà i, per tant, acabaran d'encarir el sòl urbà que quedi i es multiplicarà, es tornarà multiplicar el preu de l'habitatge.

Creiem que també ha errat el Govern amb les formes, massa modificacions amb implicacions urbanístiques des de totes les conselleries, només des de la Conselleria de Medi Ambient ja van pel segon decret, el famós del maig de 2020 i ara aquest. L'urbanisme s'ha de fer amb tranquil·litat, amb consens, amb diàleg, ha de ser previsible i ha de contemplar la seguretat jurídica. En canvi, jo m'atrevesc a dir, sense por a equivocar-me, que el fet que les coses es facin d'aquesta manera i que MÉS formi part del Govern s'aconsegueix el contrari del que es diu pretendre aconseguir.

Si vostès no haguessin fet urbanisme a cop de decret i generar inseguretat jurídica, si vostès no haguessin dit tantes vegades que ho prohibirien tot, que prohibirien la construcció en sòl rústic, no hagués passat el que ha passat, i és que els darrers vuit anys hi ha hagut un rècord de sol·licitud de llicències d'obres i un rècord de construcció i un rècord de vendes a estrangers, precisament el contrari del que vostès diuen voler aconseguir, i és precisament perquè els ciutadans d'aquí no volen perdre el valor de les seves propietats.

En canvi, si vostès no hi haguessin estat, hi hagués hagut tranquil·litat, estabilitat, un marc normatiu que hagués de durar molts d'anys, els ciutadans d'aquí no s'haguessin posat a demanar llicències per por a perdre el seu valor. I m'atrevesc a dir també que els ciutadans d'aquí no haguessin venut als estrangers que tenien la capacitat per poder executar obres

immediatament, i les propietats haguessin quedat indefinidament en mans dels propietaris d'aquí.

(Remor de veus)

Vostès diuen voler aconseguir unes coses i la pràctica, les seves accions i les seves declaracions i els seus decrets duen a tot el contrari. Això és el que aconseguen amb decrets fets amb nocturnitat, fora del període de sessions, a les portes de les vacances de Nadal; i no només sense consens amb els ajuntaments, sinó per sorpresa dels ajuntaments i d'amagat seu, als ajuntaments que són els que haurien de decidir per on volen que creixin els seus municipis perquè són els que els coneixen; els ajuntaments que són els que haurien de decidir on volen que acabi l'urbà, on volen els urbanitzables i on volen que acabi el rústic.

En canvi, vostès canvien la normativa en 24 hores, del dimarts al dimecres, amb una sola firma, i condemnen els ajuntaments a haver de passar anys i anys per poder fer modificacions puntuals i modificacions generals de tot el seu planejament. I això quant a les formes.

Però si anam al fons, haver convertit finques no rústiques, sinó urbanitzables o urbanes en rústiques té implicacions molt greus. Jo els ho deia, i el Sr. Ferrer em deia que es castigava els especuladors, no, aquest decret aconseguix empobrir aquell pobre mallorquí, menorquí o eivissenc que tenia un solar que no havia especulat amb ell, que no l'havia transformat i que, senzillament, el guardava perquè els seus fills o els seus néts poguessin tenir un habitatge.

(Alguns aplaudiments)

Del dimarts al dimecres a aquell pobre mallorquí, que no havia especulat amb els seus terrenys, li han fotut el valor d'aquella propietat, que per ventura valia 200.000 euros i que l'endemà no ha volgut res.

(Remor de veus)

I pitjor que això -i pitjor que això-, li han frustrat les possibilitats de poder donar un habitatge al seu fill. Vostè no torni anomenar especuladors als pobres propietaris mallorquins, Sr. Ferrer.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Possibles indemnitzacions, al decret torna posar que tot el que han escrit abans no suposarà indemnitzacions. Jo els ho tornaré explicar, perquè això ja ha passat massa vegades, que les indemnitzacions les decideixen els jutjats i tenim massa precedents que ens costen molts doblers de les butxaques dels ciutadans de les Illes Balears les seves anomenades proteccions i desclassificacions.

Agreujau el problema de l'habitatge, no importa, Sr. Ferrer, haver anat a Harvard per sabem que això pujarà el preu de l'habitatge. Quin és el component més important del preu final de l'habitatge? El preu del sòl. Què passa si lleven sòl urbà on es pot fer un habitatge? Que el poc sòl urbà que quedi serà més

car i, per tant, tornarà pujar el preu del lloguer i tornarà pujar el preu de la compravenda de l'habitatge.

(Remor de veus)

Deixin el sòl urbà i urbanitzable disponible que tenim a les Illes Balears, que tenim un territori finit, el deixin disponible, que el problema de l'habitatge és dels més greus que hi ha a les Illes Balears i afegixin altres possibilitats; per exemple, aquelles cases antigues dels pobles en què les composicions de les famílies de fa cinquanta anys eren diferents de les d'ara i hi havia cases amb una façana ampla, hi havia cases que tenien tres pisos, i possibilitin que d'una casa per ventura es puguin fer tres o quatre habitatges; tinguin aquestes expectatives, per exemple.

O comencem a plantejar, en consens entre tots els grups polítics, on podem créixer en alçada, però no llevin sòl urbà, que acabarà perjudicant el principal problema que tenim els ciutadans de les Illes Balears, que és el preu de l'habitatge.

I, Sr. Ferrer, ens torna donar vostè a nosaltres lliçons de recursos hídrics, en limitar les piscines tornen anar en contra dels ciutadans i dels administrats.

I em demanava el Sr. Ferrer que quan jo sortís aquí davant li donàs un parell d'idees per intentar solucionar un poc el problema que tenim de recursos hídrics. Sr. Ferrer, no destinin l'ecotaxa a fer concerts d'Els 40 Principals, per favor, Sr. Ferrer...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... destinin els doblers de l'ecotaxa, per exemple, al cicle de l'aigua.

I jo què sé, Sr. Ferrer, en lloc de començar amb les coses fàcils, que és limitar les piscines als ciutadans d'aquí, per exemple, no tirin el 70% de l'aigua depurada a la mar, la reutilitzin.

(Alguns aplaudiments)

Si vol començar, perquè jo crec que no n'hi he de donar més, comenci amb dues, comenci a plantejar-se a veure si li poden anar bé aquestes solucions quant als recursos hídrics.

I vostè parlava d'urbanisme a la carta i si jo l'he pogut escoltar bé, Sr. Ferrer, ha reconegut que vostès mateixos per arreglar el problema del Don Pepe han fet urbanisme a la carta. I ens vénen a contar aquí amb aquest decret que els problemes són els urbans i els urbanitzables, però, per arreglar això, han fet un urbanitzable nou, a mi m'ha semblat entendre això. Idò la solució del Partit Popular, precisament, era fer urbanisme a la carta perquè els ciutadans del Don Pepe poguessin viure allà mateix que vivien fins ara i poguessin rehabilitar els seus habitatges.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Dit això, dit això, dit això, si poguéssim votar exclusivament...

EL SR. PRESIDENT.

Silenci, per favor.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

..., -no s'enfadi, Sr. Ferrer, jo l'entenc a vostè que es posi nerviós, amb les barbaritats que hem hagut d'escoltar abans i les rèpliques que tenim en aquest moment, i no era la intenció fer-ho durant la meva primera intervenció-...

(Remor de veus)

... però és tan obvi el que demana i el que diu que crec que se li ha de donar contesta.

Dit això, i quant al Don Pepe, i malgrat que han quedat clares les nostres posicions i el que haguéssim fet nosaltres, els hem de dir que si aquest decret amb exclusivitat dugués aquest punt, nosaltres hi haguéssim estat a favor, perquè aquest decret diu una cosa ben clara i és que el que ha fet patir a la gent que vivia al Don Pepe han estat anys i anys de gratis, perquè ho podien solucionar amb un decret, amb un decret.

(Remor de veus)

Per tant, fan tard, però nosaltres els ho haguéssim votat a favor.

(Alguns aplaudiments)

I, per altra banda, les ampliacions de les zones ANEI. Si s'hagués fet d'una altra manera, nosaltres hi haguéssim pogut estar a favor. Conseller, vostè deia el contrari, però les principals normes de protecció i les primeres que es varen fer en aquesta terra les va fer el Partit Popular. Ara, el que no ens sembla de rebut és que es facin aquestes normatives, que no impliquen cap metre quadrat de sòl públic, que impliquen metres quadrats de sòls particulars i dins els municipis, que es facin d'esquena als propietaris i als ajuntaments.

L'Ajuntament de Campos, que, com vostès comprendran, és dels que jo n'he pogut tenir més notícia en relació amb l'ANEI que vostès han pintat amb aquest decret, no en tenia cap notícia, o sigui l'Ajuntament de Campos va tenir coneixement de l'ampliació de l'ANEI el dia que va llegir els diaris. Jo crec que això és d'una deslleialtat institucional bàrbara. Jo crec que vostès s'haguessin pogut asseure amb els ajuntaments i plantejar augmentar o no aquestes formes de protecció, perquè després hi ha conseqüències i tot això té implicacions.

Després també ens aniria bé que s'ampliassin les formes de protecció sempre i quan servissin per a qualque cosa, no serveix de res el titular "El Govern protege ics metres a Es Trenc o allà on vosaltres..." No, després hi ha d'haver una gestió darrera. Es Trenc d'ençà que és parc natural, no havia estat mai tan brut, faltaven papereres, estava més ben cuidat abans de ser parc natural, quan les competències es duïen des d'una altra banda...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Mas, de MÉS, no em digui que no és vera perquè es veu que vostè no (...).

I, per tant i..., i abans jo... em tenen ben embullat, crec que haurien de fer una classe de *Barrio Sésamo*, perquè vostès han dit -han dit- que en protegir l'àrea que protegeixen, aquí on han posat l'ANEI, han acabat definitivament amb les possibilitats que es faci un hotel a Ses Covetes, l'altre ha dit un hotel a Es Salobrar; idò no, aquest ANEI el pinten a Sa Ràpita. Sa Ràpita i Ses Covetes no són el mateix, es troba a dos quilòmetres o tres, per tant, una cosa és fer decrets o venir a fer sermons, que els ha preparat vostè, Sr. Ferrer, des d'un despatx, i l'altra és trepitjar la realitat i parlar amb coneixement de causa.

(*Alguns aplaudiments*)

Per tant, i amb totes aquestes... aquestes implicacions... Ah!, no..., i el darrer en relació a l'ANEI, i a posta jo deia que s'ha d'acudir al consens o almanco al diàleg, possiblement sense adonar-se'n, el Govern ha pintat d'ANEI la futura ronda urbana, que no rústica, de Sa Ràpita, que precisament possibilitaria llevar la circulació de cotxes a la primera línia. Això és el que pinta aquest ANEI, a posta també demanàvem la tramitació, per poder esmenar aquestes mesures que causaran molts perjudicis.

Per tant, senyors del Govern, Sr. Mir, senyors diputats, abans d'aprovar avui aquest nyarro de conseqüències incalculables, els demanam que facin un pensament i permetin almanco, seria el menys important, la seva tramitació via llei. Rectificar és de savis, encara que en aquest cas, si acceptassin, no tots els que rectifiquen són savis.

Però, en definitiva, és una pena que el PSOE vengui aquí a ser esclau de MÉS; és una pena que això ho hagin de pagar els consells i els ajuntaments; és una pena que ho hagin de pagar els que més coneixen la realitat i més a prop es troben dels ciutadans; és una pena que això ho hagin de pagar, com sempre, els petits propietaris; és una pena que els màxims perjudicats siguin la gent i les classes humils que aspiren a tenir un habitatge; i és una pena que, set anys després, com que no ho heu sabut gestionar, us hagueu de limitar a prohibir i que ho faceu d'aquesta manera: via decret, amb nocturnitat, amb traïdoria i d'amagat.

Per tot això, insistesc, votarem en contra del decret, i demanàriem almanco -almanco- seva tramitació com a llei.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gracias, *president*. Bien, estamos en un pleno extraordinario para validar un decreto ley que, como ya se ha dicho anteriormente, se presentó a finales de año y sin el

consenso de los principales afectados, que son los ayuntamientos y los consejos insulares.

Bueno, ya pido al *president* que nuestro parlamentario solicita que este decreto ley se tramite como proyecto de ley, un decreto ley, el 10/2022, de medidas urgentes en materia urbanística.

Lo ha dicho el conseller, es un decreto que deriva del 9/2020, de protección del territorio, pero no solo eso, una parte de este decreto sí que es la evolución de ese decreto ley, que nuestro grupo parlamentario, junto a otros grupos de la oposición, votamos absolutamente en contra, porque considerábamos que vulneraba competencias de ayuntamientos y de consejos, además que evidentemente no solucionaba los problemas que son más acuciantes de nuestra sociedad y, evidentemente, esta evolución del decreto ley anterior evidentemente también vamos a votar en contra. Pero es que, aparte de esa evolución del Decreto Ley 9/2020, de protección del territorio, que hacía referencia a los falsos urbanos, que luego haré mención, en este decreto hay más novedades: tenemos modificaciones de la ley urbanística y tenemos ampliación de zonas protegidas, y tenemos, como ya se ha dicho aquí, urbanismo a la carta en el tema de los apartamentos Don Pepe.

Por tanto, a lo mejor si se hiciera votación separada de todos estos puntos nuestro sentido de voto en alguno de ellos no sería en contra, pero, evidentemente, como el principal punto que se trata aquí es la deriva del Decreto Ley 9/2020, de protección de territorio, y estamos absolutamente en contra, nuestro voto va a ser negativo. Por eso le explico al Sr. Ferrer la justificación de nuestro voto negativo.

Recordemos, además, que cuando ya se aprobó el Decreto 9/2020, de protección del territorio, coincidió con que cargos de MÉS per Mallorca pidieran licencia de obra el día antes de su aprobación, para así no ver perjudicada la edificabilidad de sus solares, o sea que..., a ver, el ecosoberanismo, pues, depende, hasta cierto punto.

Y desde luego que en este decreto ley vemos que, bajo el paraguas de la protección del medio ambiente, se intenta hacer un claro intervencionismo en urbanismo.

A lo mejor los más jóvenes de aquí no lo recuerden, pero hubo un tiempo -hubo un tiempo- en que el urbanismo lo planteaban los urbanistas, hubo un tiempo en que urbanistas decidían cómo se gestionaba la creación de nuevos espacios residenciales, cómo se distribuía la construcción para que fuera más beneficiosa para los ciudadanos, y recordemos el debate que hubo en Palma, el siglo pasado, sobre las murallas; o sea, el papel de los urbanistas, arquitectos-urbanistas, es muy importante en estas decisiones de gestión de por dónde se deben incrementar las estructuras de viviendas y por dónde no. Y, evidentemente, los urbanistas del siglo XXI tienen en cuenta los procesos de cambio climático, tienen en cuenta la gestión de sostenibilidad en el medio ambiente, tienen en cuenta la eficiencia energética, y ya cuando estos urbanismos del siglo XXI están realizándose en territorios ya se prevén todas estas situaciones que, evidentemente, hace siglos no se tenían en

cuenta cuando se proyectaban desarrollos urbanísticos en zonas urbanas.

Esto lo digo porque..., que parece evidente, pero, tras ocho años de gobierno Armengol, esto no ha sido así, el urbanismo en las Illes Balears se hace por decreto ley y sin más criterio que la pura arbitrariedad. Sorprende que el conseller de Medio Ambiente sea el que más regulaciones urbanísticas haya realizado en esta legislatura, casi más modificaciones urbanísticas que de propio medio ambiente, y territorio...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -sí, sí, sí-, medio ambiente y territorio, pero es el que urbanísticamente más ha afectado, ya debería ser conseller de medio ambiente, territorio y urbanismo, porque realmente es el que más...

(Remor de veus)

... -no, no...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

... és clar.

Porque este decreto ley no únicamente afecta, como debería ser, vamos, como se dice y como se insiste, al suelo rústico, este decreto ley afecta al suelo urbano porque evidentemente se retoca la Ley de urbanismo y afecta a suelo urbanizable, que está en los planeamientos de los ayuntamientos, a planeamientos aprobados en su día por los ayuntamientos, que ahora ven impedido su desarrollo por esta modificación que, ya como hemos dicho, se hizo con nocturnidad y alevosía, antes de fin de año y que ha obligado a hacer un pleno extraordinario para su validación.

¿Y qué sucede en los ayuntamientos que ya tienen planeamiento aprobado? Pues que estas decisiones que modifican sus planeamientos no generan otra cosa que inseguridad jurídica. Y ya se ha dicho, lo ha dicho antes el portavoz del Grupo Popular, si la sociedad, los ayuntamientos, los propietarios no tienen seguridad jurídica esto provoca un efecto prisa, un efecto llamada a evidentemente solicitar licencia de obra de cualquier terreno del que se sea propietario, porque se tiene la inseguridad, se tiene, claro, la sensación de que en cualquier momento este terreno que está por edificar cambie su planeamiento, desde un decreto ley, y se le impida su desarrollo. Y esto ha creado que se hayan solicitado muchísimas licencias de obra, sobre todo en suelo rústico, y que, una vez solicitadas, pues de ahí se hayan generado seguramente más ventas de las que se tendrían que haber generado en situación de más tranquilidad legislativa urbanística.

Después, ah!, bueno, evidentemente este decreto ley no reduce la posibilidad de construcción de vivienda en suelo rústico, lo único que hace es reducir la posibilidad de

construcción de viviendas en suelo urbano, que es realmente donde aquí no tenemos clara la justificación de esta legislación.

Porque ¿cuál es la realidad? La realidad es que, tras ocho años de gobierno Armengol, es un clamor de la sociedad balear la constatación del fracaso absoluto en políticas de vivienda. Y usted, el Sr. Conseller, ha hablado de no ensuciar el debate, pero desde luego el debate quien lo ha ensuciado han sido los grupos que dan apoyo al Govern, hablando de medidas intervencionistas populistas, haciendo un marketing desproporcionado, culpabilizando a extranjeros y, desde luego, cualquiera de estas propuestas que ha venido desde los grupos que dan apoyo al Gobierno, la de intervenciones, intervencionismo populista, el marketing y culpabilizar a extranjeros, no ayuda a que nuestros jóvenes puedan tener un acceso a una vivienda asequible. Y desde luego esta es la gran prioridad que deberían tener las políticas de vivienda.

Por tanto, se lo decimos desde el Grupo Parlamentario Ciudadanos y se lo dice toda la sociedad, Sr. Mir, ¡basta ya de castigar a los jóvenes! Y ¡basta ya de presentar mantras populistas desde el Grupo Unidas Podemos!, se habla de 70.000 viviendas vacías. A ver, 70.000 viviendas vacías resulta de un censo que hizo el Govern en el 2011, pero, hoy por hoy, con el crecimiento de la población que ha habido en las Islas Baleares, muy superior a la construcción realizada en estos últimos años, desde luego esta cifra es muy inferior. Además, hay datos oficiales, y el Sr. Conseller de Movilidad y *Habitatge* los conoce, hay un registro de viviendas vacías de grandes tenedores, y ustedes dicen que hay 70.000 viviendas vacías, si hubiera 70.000 viviendas vacías, ¿cuántas de estas viviendas serían de grandes tenedores? Bueno, resulta que, según el registro de viviendas vacías de grandes tenedores, hay 685 viviendas vacías de grandes tenedores al final del 2022.

Por tanto, estas viviendas vacías no son de grandes tenedores, ya lo ha dicho el Sr. Melià; estas viviendas vacías, que, desde luego, no son 70.000, son de pequeños propietarios que, por inseguridad jurídica principalmente, no las ponen en el mercado. Y esto sí que se podría arreglar con legislaciones que favorecieran la seguridad jurídica en el alquiler de viviendas, sobre todo de pequeños propietarios, que hoy por hoy no lo hacen por miedo a las problemáticas que puedan ocasionarle este alquiler de una vivienda que tienen vacía.

Indicar también que este decreto ley, ayer salió en prensa, ha tenido el rechazo de la mayor parte de las asociaciones que se dedican profesionalmente a la construcción y a la promoción de viviendas y de materiales de construcción, todas ellas lo que solicitan es una mesa de diálogo para la vivienda, y esto es clave, la sociedad civil tiene que poder estar presente en la toma de decisiones que afectan al urbanismo, porque todos los diputados, como lo ha dicho el conseller, y estoy de acuerdo, todos los diputados de esta sala, y todos los empresarios y trabajadores del sector, todos, *estimem Mallorca i Balears i les Illes Balears i tots estimem Eivissa i tots estimem Menorca*, todos queremos lo mejor para nuestras islas, todos queremos que nuestras islas tengan prosperidad, pero, desde luego, lo que no puede ser es que una materia tan sensible, un desafío tan extraordinario como es el desafío demográfico, como es el urbanismo en las Illes Balears, se decida a golpe de decreto ley, sin tener coordinación de ningún lado, porque, además, este

decreto ley solo lo firma el conseller de Medio Ambiente y Territorio, pero hay un afecto que hará a las viviendas sociales que seguramente también debería haber firmado el conseller de *Habitatge*, que no lo ha firmado y, la verdad, es que no sé si se había enterado de esta situación, porque el tema de los apartamentos Don Pepe, que es el urbanismo a la carta que propone el Govern Armengol, que es cuando yo quiero construir viviendas por aquí hago un decreto ley y cuando yo quiero construir viviendas por allá hago otro decreto ley, sin ningún criterio urbanístico, sin ninguna planificación para los próximos veinte años que estaremos sometidos a un gran desafío demográfico, pues demuestra que cada uno hace la guerra por su lado, cada uno hace decretos por su lado sin tener coordinación. Por eso, esta mesa de diálogo social para la vivienda se demuestra que es importantísimo y que debería realizarse lo antes posible.

Y no me gustaría acabar mi intervención sin hacer referencia a la sostenibilidad y a la responsabilidad en generaciones futuras, se ha hablado aquí en este debate, la sostenibilidad, evidentemente, tiene muchas patas, tiene la pata económica, tiene la pata medioambiental, pero también tiene la pata social, y es difícil que las Illes Balears alcancen una sostenibilidad social si nuestros jóvenes no tienen acceso a una vivienda digna; y es difícil que nuestros jóvenes tengan acceso a una vivienda digna asequible si desde el Govern balear únicamente -únicamente- se hacen políticas de limitación, de reducción y de intervencionismo para evitar que la sociedad y que los propios ayuntamientos y que los empresarios puedan construir vivienda asequible.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. presidente. Buenos y gélidos días, fruto del calentamiento global.

Estamos, una vez más, ante un pleno extraordinario, donde los partidos que sostienen al Gobierno de la Sra. Armengol han vetado las preguntas de control al Gobierno, y estamos, una vez más, debatiendo una norma que nos impone el Gobierno de la Sra. Armengol, por decreto, ninguneando las funciones legislativas de este Parlamento; una vez más, el despotismo de la izquierda radical que nos gobierna se manifiesta recortando libertades y derechos de los ciudadanos, y perjudicando gravemente el desarrollo económico de nuestra región.

Con la excusa de dar una solución puntual a un problema concreto de unos edificios en Eivissa nos cuelan toda una serie de restricciones a los usos urbanísticos que pueden ejercer los ciudadanos en sus legítimas propiedades, unas restricciones injustificadas y desproporcionadas para arruinar, aún más, si cabe, las posibilidades de progreso de los ciudadanos de Baleares.

Por supuesto que es necesario ofrecer una salida a los vecinos de los apartamentos Don Pepe, que son víctimas del despropósito urbanístico que sufrimos en estas islas, por la nefasta regulación que se ha llevado a cabo por los sucesivos gobiernos autonómicos que hemos padecido. Pero, como viene siendo habitual, la Sra. Armengol y sus socios aprovechan para colarnos, nada más y nada menos, que una modificación de la Ley de urbanismo de Baleares, que nada tiene que ver con los vecinos del Don Pepe, sino con prohibir la urbanización de solares donde hasta ahora sí que estaba permitido.

Este nuevo decretazo invade las competencias de las entidades locales mediante una injerencia descarada en su ámbito de actuación, a pesar de que son los municipios quienes deberían poder decidir cómo quieren organizar urbanísticamente su territorio, porque son precisamente los gestores locales quienes conocen las necesidades reales de sus vecinos.

Por supuesto, la extraordinaria y urgente necesidad que debe producirse para poder aprobar un decreto ley brilla por su ausencia, como viene siendo habitual en la inmensa mayoría de los decretazos con los que nos ha sorprendido la Sra. Armengol. La justificación de la urgente necesidad para dictar este decretazo se encuentra en la exposición de motivos y se reduce a una frase: “la situación de emergencia climática y la pérdida de los valores característicos de nuestros territorios y paisajes”.

Con esto ya podemos constatar que, efectivamente, hemos llegado a un punto en el que ya ni siquiera disimulan, cuando algo no les gusta o lo quieren cambiar pues dictan un decretazo y listo, porque está claro que eso de la separación de poderes es un atraso para Armengol y sus socios, lo “progre” es hacer lo que les da la gana, saltándose la regla más elemental de la democracia, que es precisamente la separación de poderes; eso de que los gobiernos se dediquen a ejecutar y que los parlamentos hagan las leyes de forma participativa, con información pública, con periodo de enmiendas, con debates, con exposición de los diferentes argumentos por todos los grupos políticos y por los ciudadanos, eso, todo eso está desfasado para esta izquierda rancia y déspota que nos gobierna, porque ahora lo “progre” es concentrar todo el poder en el gobierno, un gobierno que se sitúa por encima del bien y del mal y que es superior al resto de los mortales. Al menos eso es lo que se creen la Sra. Armengol y sus socios.

Pero sería bueno que bajasen a la realidad, cada vez que aprueban deprisa y corriendo uno de sus decretazos para ahorrarse las críticas de los sectores afectados, lo único que consiguen es ir añadiendo piedras a la mochila, y la mochila ya pesa tanto que no pueden seguir sosteniéndola, y está tan llena que reventará el próximo mes de mayo, cuando los ciudadanos de estas islas digan ¡basta!, a este gobierno déspota y autoritario, que atenta sistemáticamente contra los derechos y las libertades de las personas.

Esta izquierda despótica es capaz de reclasificar como suelo rústico terrenos anteriormente clasificados como suelo urbano por decreto ley, de un día para otro, sin pestañear, y los propietarios afectados les dan exactamente igual. ¿No dicen que son el gobierno de la gente? ¿No dicen que no iban a dejar

a nadie atrás? Pues miren, con sus políticas autoritarias hacen justo todo lo contrario, van dejando víctimas a cada paso que dan.

En esta ocasión, son muchas las víctimas, desde los ciudadanos que no pueden acceder a una vivienda y que comprueban cómo, año tras año, con sus ocurrencias absurdas, lo único que hacen es encarecerlas aún más, hasta los promotores, los constructores, los agentes inmobiliarios, los fabricantes de materiales de construcción, instaladores y todas las personas vinculadas al sector de la construcción, que han denunciado públicamente el fracaso absoluto de este gobierno en materia de vivienda, y advierten de que este nuevo decreto no hará más que seguir encareciéndola, y que será, y cito textualmente, “el último clavo al ataúd de la vivienda asequible en Baleares”, según recogen los medios de comunicación tras la rueda de prensa ofrecida ayer por las principales entidades representativas del sector de la construcción.

Ayer se escenificó el rechazo frontal y total a este nuevo giro de tuerca en las restricciones urbanísticas que supone este decretazo, mediante una rueda de prensa conjunta, ofrecida por CAEB, en la que estuvieron presentes: la Asociación de Constructores de Baleares, la Asociación Empresarial de Promotores Inmobiliarios, la Asociación de Inmobiliarias de Baleares, la Federación de la Madera, los fabricantes y empresas auxiliares de la construcción en Baleares, la Asociación de Maestros Pintores de Baleares, la Asociación de Industriales del Vidrio Plano de Mallorca, la Asociación Patronal de Yeseros Escayolistas de Baleares, la Asociación de Fabricantes de Áridos de Baleares, la Asociación de Instaladores Empresarios de Baleares, la Asociación de industrias fabricantes de materiales de construcción, y todos coinciden en lo mismo, coinciden en que, desde que gobierna la Sra. Armengol, se ha llevado a cabo una política urbanística de vivienda equivocada, con consecuencias muy negativas. Coinciden en que las normas urbanísticas que se han ido aprobando introducen cada vez más restricciones, más trabas y criterios subjetivos, a la hora de establecer los usos del suelo. Coinciden en que esta forma de legislar conlleva que se disparen los precios y que cada vez haya más inseguridad jurídica. Coinciden en que el despropósito de que estos últimos cuatro años llevemos ya aprobadas 14 normativas urbanísticas distintas en Baleares. Coinciden en que esta nueva norma encarecerá aún más la vivienda y fomentará la especulación del suelo, en un entorno de máxima preocupación ciudadana.

Y nosotros, desde VOX, coincidimos con ellos, y por eso vamos a votar en contra de la convalidación de este nuevo decretazo urbanístico.

Porque la realidad de Baleares es muy fácil de entender, hoy en día, uno de los principales problemas que padecemos en Baleares es el disparado precio de la vivienda, que no ha hecho más que aumentar, precisamente, desde que ustedes, señores de la izquierda, gobiernan. Y si ustedes con este decretazo prohíben a los ayuntamientos que delimiten nuevas urbanizaciones en suelo que ya es urbanizable, cuando haya posibilidad de rehabilitación, regeneración o renovación en las urbanizaciones ya existentes, lo que consiguen es encarecer, precisamente, las viviendas que ya existen, porque no hay más

posibilidad de crecimiento, y con esto el suelo ya urbanizado se encarecerá y, por tanto, la vivienda se encarecerá.

Ustedes reman en el sentido contrario a lo que aconseja el sentido común, en un contexto de crecimiento de la población de un 40% en los últimos veinte años o se posibilita la existencia de nuevas viviendas o las que hay se encarecen.

Pero es que desde que gobiernan no han sido capaces de ofrecer ninguna solución al problema, cómo aumentar los volúmenes igualando las alturas de los edificios; o permitir cambios de uso para convertir en viviendas los locales comerciales que no están siendo explotados; o facilitar la división de viviendas de grandes dimensiones en varias más pequeñas; o reconvertir hoteles o edificios industriales en apartamentos, de forma que salga rentable sin exigir porcentajes excesivos de VPO. Y aun así todas estas soluciones requieren también que se permita la nueva construcción, o se construye o vivir en las islas será cada vez más un lujo y el actual problema de falta de trabajadores se va a acentuar.

Luego, además, está la genial idea del Gobierno de la Sra. Armengol de prohibir la venta de viviendas a no residentes o que las empresas no puedan ser titulares de viviendas, pero esto va en contra de la libertad, en contra de la legislación europea y en contra de uno de los principales motores de la economía balear, así que dejen de intentar poner puertas al campo o, lo que es peor, intentar engañar a su electorado proponiendo medidas que saben que no van a prosperar.

Miren, ustedes, señores de la izquierda y separatistas, nos acusan de xenófobos por exigir que se cumpla la Ley de extranjería, pero legislar para expulsar a quienes quieren residir legalmente en las islas, eso sí que es xenofobia, señores de la izquierda.

Desde VOX creemos que es importante, por supuesto, conservar nuestro paisaje y cuidar el medio ambiente, pero ello no puede llevarnos a un desequilibrio en la atención de las necesidades de los ciudadanos, que es precisamente lo que ustedes llevan haciendo los últimos ocho años en los que han estado al frente de las instituciones.

Los habitantes de Baleares deben poder vender a quienes quieran y las autoridades deben asegurar el agua necesaria y el acceso a una vivienda digna, lo contrario no es más que la constatación del fracaso de las políticas urbanísticas y de vivienda de un gobierno de ultraizquierda, capitaneado por la Sra. Armengol.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Començam el torn de rèpliques i donam la paraula pel Grup Parlamentari Unidas Podemós al Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Buenos días, otra vez. Bien, hemos escuchado a la oposición plantear sus dudas con respecto a este decreto ley, yo

creo que en principio... en realidad de lo que estamos hablando es de dos maneras de entender el territorio, es decir, estamos hablando al final de cuentas de un modelo territorial. Y cuando hablamos de modelos, a veces parece un término muy genérico y todo el mundo dice lo de los modelos, también habría que hablar sobre todo de límites, de si ponemos límites o no los ponemos. Nosotros, nuestro nuestro grupo parlamentario, evidentemente, cree que... creemos que hay que poner esos límites, que son totalmente necesarios en la defensa del territorio y de sus características.

Y ¿por qué? Pues porque lo pone, o lo impone, mejor dicho, la propia naturaleza. Es decir, hay que respetar y sobre todo hay que comprender el funcionamiento de los ecosistemas. A veces, cuando decimos comprender, el comprender significa un esfuerzo de voluntad por entender cosas, el problema es cuando esa falta de voluntad no existe, y entonces creemos que el funcionamiento de los ecosistemas es algo que depende exclusivamente de nuestros propios caprichos, cuando no tiene nada que ver. Es decir, nosotros entendemos que hay que buscar un equilibrio entre esa actividad humana y el funcionamiento de los ecosistemas, esto es bastante básico, entender esto es algo absolutamente básico para que todo pueda fluir y mantenerse, si no iremos en continuo retroceso.

Y para ello hemos de reducir -reducir, reducir- reducir los consumos a los que nuestra sociedad está acostumbrada, y reducir los consumos significa reducir el consumo de territorio, hemos de reducir ese continuo consumo de territorio.

Hace ya cincuenta años salió publicado un estudio, que conocerán ustedes, posiblemente, *Los límites del crecimiento*, de Donella Meadows, que hizo al frente de diecisiete científicos, hizo un estudio que se llamaba así, *Los límites del crecimiento*, hace cincuenta años, en el año 1972; es decir, ahí se hablaba de la imposibilidad de mantener un crecimiento ilimitado: "Es imposible" se decía ahí, han pasado cincuenta años, pero parece que no llegamos a comprender lo que sucede. Esto tiene que ver mucho, a veces, con la visión cortoplacista de la propia política, y la naturaleza no es cortoplacista, es algo que funciona a lo largo del tiempo y todo lo que hacemos ahora durará durante muchas décadas, igual que lo que hicieron hace cincuenta años nuestros antecesores influye en lo que sucede hoy día.

Ante esto, pues, bueno, el PP nos habla de la inseguridad jurídica, utiliza demagógicamente los pequeños propietarios, como suele hacer, este pequeño propietario que tiene una finca para los nietos, los hijos, en fin este panorama que estamos acostumbrados a oír, ¿no?

Ciudadanos nos habla de los urbanistas, es decir, que hay que cederles el trabajo político un poco para que organicen, y tal. Nosotros entendemos que está bien lo que dice usted, no estamos en contra de los urbanistas, pero también hemos de entender que la política se hace desde aquí, y aquí hay que tomar decisiones, aunque luego las tengan que aplicar los urbanistas; no olvidemos que muchos urbanistas..., los urbanistas, también, como todos los técnicos, tienen ideología, la tienen también y, por lo tanto, si solo la utilizan, si solo lo dejamos en manos de ellos todo, nos encontraremos, por ejemplo, Le Corbusier. Le Corbusier es un urbanista muy

conocido, arquitecto y urbanista, y más allá de sus veleidades ideológicas, él plasmó un modelo de crecimiento urbano que ha durado hasta ahora, los últimos ochenta años, que se ha demostrado que no es el mejor modelo precisamente, donde prevalecía el consumo de territorio, para este señor. Es decir, pensar que ellos son los que van a decirnos lo mejor para todos no es lo más adecuado.

Por lo tanto, nosotros entendemos que este decreto es positivo porque analiza esa necesidad de limitar esos crecimientos y buscar otros caminos que puedan satisfacer a las necesidades económicas y las necesidades ambientales del territorio.

Y para despedirme, simplemente recordarles que hoy hace 46 años que asesinaron a los abogados de Atocha, es un recuerdo, y sobre todo a esas personas que murieron en defensa de la democracia y que, desgraciadamente, fueron matados por unos fascistas, cuya pervivencia en la sociedad española sigue presente en muchos sectores de la sociedad y desgraciadamente también en algunos pliegues del Estado.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup P arlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, president. Bé, jo crec que de qualque manera el que s'ha reproduït aquí és el debat que ja vàrem tenir amb el Decret Llei 9, i jo crec que no hi ha hagut cap canvi, ja ens esperàvem una mica quina era la posició d'aquesta bancada de la dreta. I, bé, jo en aquesta qüestió que de vegades en el discurs molts parlaven que realment és que es desclassifica sòl urbà, jo els diria que no s'han llegit bé el decret llei i que això és un sòl urbanitzable, on bàsicament el sòl és rústic i que no s'ha desenvolupat dins el termini establert, perquè si s'hagués desenvolupat en el termini establert no hi hagués hagut cap problema, i que el mateix planejament municipal es pot seguir desenvolupant.

Què s'han posat uns límits al desenvolupament, el 15%, etc., és clar que sí, perquè jo crec que això va, diguem, dins aquesta voluntat de contenció i de no continuar amb aquesta expansió dins el sòl rústic de forma incontrolada, de forma desbocada i de forma especulativa.

Com he dit abans, jo crec que aquí es parla sempre d'inseguretat jurídica i jo crec que la inseguretat és la inseguretat que, amb el model actual, els donam a les generacions futures de seguir continuar vivint amb benestar a les nostres illes, i això és el que ens hem de plantejar. Per tant, crec que aquestes mesures van en aquest sentit.

I ja ho han dit, es contraposen aquests dos models, un model de contenció, un model de protecció que va a cercar el benestar i que va cercar l'equilibri, que ja es va veure dins el

que la Llei turística, en imposar mesures d'economia circular, i que ara, amb mesures d'aigua també es posen aquestes mesures similars dins temes de sòl rústic, i jo crec que amb això haurien d'estar..., vull dir, es varen introduir dins un sector i ara s'introdueixen dins un altre àmbit, però crec que amb això hauríem d'estar tots d'acord, perquè si les vàrem veure positives a un moment, també les hem de veure positives en aquest altre àmbit.

Després, el senyor..., no sé si era el Sr. Sagreras per mi ha dit la influència de MÉS dins el Govern, encara en voldríem tenir més, Sr. Sagreras, d'influència de MÉS dins el Govern, ja li ho dic clarament, tant de bo que en tenguéssim més! Però si, estam contents d'aquesta influència de MÉS, no, ni ens amagam que això sigui, diguem, producte de la feina de gent que creu en el projecte de MÉS.

I després, el Sr. Ribas, -que és allà, no el veia, no, tranquil-, és clar, és que aquesta visió tecnòcrata de l'administració, i, a més, aquesta visió que els urbanistes han de viure al marge del medi ambient, del territori, de la conservació, nosaltres, jo crec que això és desfasat, precisament això és el desfasat, per a nosaltres el desfasat és el que vostè defensa; els urbanistes realment del segle XXI estan íntimament lligats al tema mediambiental i, per tant, això és el futur. Per tant, la seva visió, per a mi, és totalment l'anacrònica; i la futura és precisament que l'urbanisme i l'urbanista està totalment pendent, integrat, en el medi ambient i té un concepte molt present.

I, per tant, ja ho he dit, vull dir, són dos models, nosaltres sí que defensam el model de la protecció, el model de la conducció, Sr. Sagreras, vostè defensa el model dels apartaments sobre la platja de Ses Covetes, i nosaltres defensam tot el contrari.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President. Bé, no anava a fer rèplica, però crec que valia la pena.

Sr. Sagreras, els he fet diverses preguntes i no les ha respost. Vostè ha vingut, tenia el seu discurs, per cert, he dit que hi havia un guionet de qüestions que s'havien de seguir i s'han seguit totes, s'ha parlat d'inseguretat jurídica, s'ha parlat d'urbanisme, ha dit urbanisme també a la carta, ha dit urbanisme a la carta, sí, sí, però crec que és just continuar la frase, urbanisme a la carta per a la societat, aquest és el matís que ha dit el Sr. Ferrer.

(Alguns aplaudiments)

I aquest matís a la seva exposició l'ha oblidat.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Sr. Melià, tinc un altre aforisme que sé que li encantarà, que tots, si arribem a tenir raó, la tenim a mitges, igual no la tenim sencera, però sí que és cert que avui debatem, i ha quedat clar, els models diferents sobre la protecció del territori, sé que vostè em farà alguna alguna al·lusió, alguna cosa em dirà sobre el que pensa o deixa de pensar.

M'ha fet també, em sembla curiós que l'única vegada que VOX ha parlat de víctimes, quan es parla de la memòria democràtica d'aquestes no en parla, ha parlat de víctimes, de la política de la Sra. Armengol, és curiós que l'única vegada que parlen de víctimes parlin d'aquest tipus de víctimes. I també benvinguts a la creença que les temperatures que tenim a hores d'ara són conseqüència de l'escalfament global, benvinguts, sembla que la pedagogia parlamentària al final farà que els científics arribin fins i tot a convèncer VOX.

Després també han parlat sobre manca de consens, Sr. Sagreras, ha parlat vostè de manca de consens. Crec que el Grup Popular vingui a parlar sobre consens amb l'embull que tenen a Castella i Lleó sobre el consens o no de les polítiques que volen fer en matèria sanitària, és senzillament curiós, crec que s'ho haurien de fer mirar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Bé, després es parla d'un decret llei, ah, també han dit la política del *decretazo*, també un altre guionet de tots els que anem a sentir de política de *decretazo*, perfecte!, un decret llei de mesures urbanístiques, crec que en mans de la dreta l'urbanisme ens ha deixat ben clar que és construir, construir i construir; vam parlar de la Llei turística, créixer, créixer i créixer, quan el que diuen totes les polítiques a nivell internacional és que s'ha de decreixer, s'ha de generar més... contaminació, de deixar de consumir territori, es diu a totes bandes, però vostès continuen amb la mateixa idea, el mateix mantra que els durà a algun lloc.

Els han dit també o s'ha parlat d'amnistia urbanística, sí, vostès feien amnistia urbanística, també fiscal, eh!, també feien amnistia fiscal, però ara parlam d'amnistia urbanística, el que volien. Han parlat..., sí que ha dit, crec que una petita reflexió sobre quina seria la seva solució per als Don Pepe, quina seria? Construir a una zona natural? Crec que és important que tota la ciutadania tingui clar que a una zona d'especial protecció la solució que volia donar el PP és continuar construint al Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, un dels parcs naturals més importants de les Illes Balears per la migració que tenim d'aus, per la protecció que tenim a aquella zona i les espècies endèmiques i pròpies que només són allà, aquesta és la solució que té el Partit Popular per al Parc Natural de Ses Salines.

Després, quan torna a sortir el moviment que sembla que de nou reviscola, de protecció de salvem el parc natural, esper no veure ningú del PP amb aquell moviment, perquè si salvar el parc natural és, com he dit abans, cobrir-lo de ciment, tal vegada, sí, segurament d'aquí milers d'anys estarà aquell terreny sota el ciment ben protegit.

Per acabar, que sé que després, Sr. Melià, li he dit diverses vegades que sí, que després tindrà també per poder dir-me alguna qüestió. Per acabar, ja ho he dit abans, aquest decret el seu esperit és protegir, i també els ho han dit, reduir, ho ha dit el Sr. Jiménez, d'Unidas Podemos, d'Esquerra Unida, ha dit que reduir i reutilitzar són els verbs que més s'han d'aprofitar. Vostès els empen en els seus arguments i redueixen moltes vegades les qüestions que han d'arribar a la ciutadania, però, com he dit abans, nosaltres votarem a favor d'aquest decret, perquè és necessari, i des de Formentera tenim ben clar que la protecció és necessària per tenir unes illes per al futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Ara correspon donar la paraula al Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Ferrer.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President, i gràcies, Sr. Sagreras, de debò, honestament, per l'aclariment toponímic campaner, del qual he demostrat jo tenir pocs coneixements. Però he de dir que he quedat francament decebut per la profunditat del seu discurs d'alternatives, una profunditat gairebé la d'un gorg, perquè vostè ha vingut aquí i no donat cap alternativa, almanco sòlida o fàcilment demostrable amb arguments mínimament desenvolupats del que s'exposa en aquest decret llei. Per tant, jo esperava amb ànsia escoltar les alternatives que es poguessin plasmar avui aquí sobre com frenar l'especulació, com frenar el desbocat camí que segueixen els recursos hídrics a Mallorca i a la resta d'illes, l'escassetat d'aigua que tenim, i no n'he escoltada cap, i estic francament decebut.

He escoltat aquí afirmacions que, d'alguna manera, connecten més amb un cert electorat o amb unes certes tensions o pulsions que no pas en realitats, he sentit dir què passaria d'aquell pobre mallorquí o d'aquell jove que té un solar, sense que ens hagi explicat aquí què va passar amb els pobres mallorquins o palmesans que teníem -teníem- tots un solar en el Baluard del Príncep, i el Govern de Bauzá el va classificar...

(Alguns aplaudiments)

... per, en lloc de fer-hi habitatges de protecció oficial, fer-hi el que ara mateix ja tenim.

Ens ha parlat que si seguíssim afavorint l'especulació, si seguíssim construint i expandint els nuclis urbans de manera extensiva i, també inclòs en els àmbits rurals i agraris, això provocaria una baixada de preus en l'habitatge. Jo no sé si a això a vostè -perquè aquí ens ha fet una mica la ironia de Harvard-, jo no sé si això vostè ho ha après a Harvard o a la universitat pontificia de Campos del Puerto però, sincerament, aquesta afirmació ja li he de dir que afavorir l'especulació no ha anat mai, mai, mai, acompanyada d'un abaratiment dels preus de l'accés a habitatge, perquè el que fa és incrementar el preu del sòl i, en correspondència, la resta de costos que hi van associats.

Sobre Don Pepe, sí, ho repetiré, i ja li ha dit també el diputat de Formentera: urbanisme a la carta de les necessitats dels residents del Don Pepe...

(Alguns aplaudiments)

..., no el menú tancat, o menú degustació al qual normalment ens tenia habituats el Partit Popular quan governava, a cop de *decretazo/pelotazo* urbanístic. Per tant, jo crec que és una diferència força notable.

Tampoc no he escoltat cap explicació de l'oposició al que s'ha plantejat de no construir més a zones inundables, no n'ha donada cap, jo no l'he escoltada, m'agradaria que ho argumentàs; estic segur que els pobles del Llevant de Mallorca l'escoltaran amb molta atenció, jo li asseguro que ho faré i la resta de diputats d'aquesta cambra també.

Jo ahir vaig escoltar amb més..., bé, no sé si diria interès o un altre qualificatiu, les declaracions que va fer la presidenta del Partit Popular, va dir "Des del Partit Popular..." -estic citant, literalment, obre cometes, "Des del Partit Popular ho hem repetit i ho seguirem repetint, el principal problema dels ciutadans de les Illes Balears és l'administració pública". Això és el que va dir la presidenta del Partit Popular, va dir clarament que el principal problema de les Illes Balears és l'administració pública, l'administració pública que dona serveis educatius, socials, sanitaris, etc.

(Alguns aplaudiments)

Ho va dir claríssim, i no va ser un lapsus, no, no, ho duia ben escrit, perquè jo em fixava que aquella dona, doncs li havien donat, i vinga, llegim això, i ho va dir ben escrit, ho va dir ben clarament. I per a després dir, obre cometes, eliminarem els tràmits que no aportin garanties, tanc cometes. Jo he de recordar que l'estat modern, l'estat racional, l'estat garantista i de dret es funda sobre dos elements fonamentals centrals: per un costat, una burocràcia administrada per un funcionariat, independent i professionalitzat i, per un altre costat, és l'aplicació del dret racional. Si el que vostès diuen és "llevarem tràmits", el que ens diuen automàticament és que llevaran garanties per a aquells ciutadans que no puguin accedir a aquests tràmits, i de la qual cosa quedaran completament desprotegits, i entre d'ells els ciutadans que patiran l'especulació.

Al portaveu de Ciudadanos, un petit aclariment de la història urbanística de la ciutat de Palma, on es troba vostè ara, el Pla Calvet del 1902, quan s'esbuquen les murades, estableix una ciutat compacta, que té en compte les noves infraestructures ferroviàries i que té en compte les sortides i entrades de la ciutat, una ciutat compacta, no extensa, que és tot el contrari del que vostès defensen quan volen votar en contra d'aquest decret.

Això de l'urbanisme a la carta ho ha tornat repetir, sembla que vostès són convidats de pedra al Consell d'Eivissa, perquè la solució amb el Don Pepe es va pactar amb el Consell d'Eivissa, però sembla que vostès també estan destinats a la mateixa insignificança, que ja tenen per part de l'electorat, sinó que també la tenen dins el si del Govern d'Eivissa.

I, finalment, ja per acabar, Sr. Antonio Sanz, avui la meua darrera intervenció, gràcies, company, amic, per haver defensat des d'una veu progressista els interessos de Formentera, mai Formentera no havia quedat tan ben defensada -o almanco que jo recordi-, els interessos de la ciutadania progressista, de la forma com vostè ho ha fet.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrer. Ara començam el torn de contrarèpliques i, en primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Sgreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president, una altra vegada. I, Sr. Ferrer, jo he fet l'esforç de la meua primera intervenció, que normalment són intervencions enquadrades, sortir-me del guió preestablert i contestar-li les seves preguntes, jo li demanaria un poc més de categoria, que fins i tot a la rèplica vostè té necessitat de venir a llegir els papers que havia preparat prèviament, Sr. Ferrer. Vostè, com els nins petits, quan han fet una malifeta i els renyen, contesta, contesta a qui el renya dient-li que la culpa la tenen els altres i cridant el més possible, idò jo li explicaré, jo li explicaré.

Primer de tot, em sembla de molt mal gust apel·lar a les zones inundables i apel·lar a la desgràcia que va passar a Sant Llorenç...

(Algun aplaudiment)

... quan parlem de problemes d'inundabilitat, més quan ahir encara sentíem per la ràdio els veïnats de Sant Llorenç que es queixen que el Govern i el consell no han dut a terme, anys després, les actuacions que havien d'haver dut a terme. Per tant, el primer de tot, em sembla de molt mal gust.

Una altra classe de geografia, una altra classe de geografia: ni Sa Ràpita és Ses Covetes, ni Ses Covetes és Es Salobrar, ni Campos és Campos del Puerto, des de fa molts d'anys, que pujam a la tribuna del Parlament i, nocions bàsiques les hauríem de tenir.

(Alguns aplaudiments)

Però al que anàvem, al que anàvem, Sr. Ferrer, al que anàvem, si llevam sòl urbà o sòl urbanitzable, no importa haver anat a Harvard -i li insistesc- per saber que el poc sòl urbà que quedi serà més car, no importa haver anat a Harvard per saber que el component més important del preu de l'habitatge és el preu del sòl. *Ergo*, i com li deien ahir els promotors, els constructors, els guixaines, els fusters, els lampistes, tot el sector, acaben vostès de posar, amb aquest decret, el darrer clau al bagul del preu de l'habitatge assequible que quedava a les Illes Balears. I això em sembla molt trist que ho faci el PSOE, que ho faci el Govern de la presidenta Armengol, perquè precisament duim vuit anys allà on ha pujat de manera

espectacular -com li deia abans- el preu del lloguer i el preu de la venda de l'habitatge.

Però no només això, es produeixen a les Illes Balears fets insòlits que els que som d'aquí no havíem vist mai, i això es produeix després de vuit anys d'un govern d'esquerres i també els hem vist aquests dies, com són: que la gent hagi de llogar habitacions totes soles a habitatges que comparteixen amb altra gent, o que diverses famílies distintes hagin de conviure dins el mateix pis. Això no ho havíem vist mai a les Illes Balears i això és el que passa d'ençà que governa el Govern de la presidenta Armengol.

I anam als altres termes, perquè vostè a la seva intervenció inicial, i ara una altra vegada, ha tornat a acusar d'especuladors els petits propietaris que no havien desenvolupat el seu sòl. I jo li torn dir: no insulti els ciutadans de les Illes Balears, aquella gent que guardava el solar urbanitzable per a un futur, perquè no l'havia pogut desenvolupar o perquè el volia guardar per al seu fill, perquè tal vegada es veia a venir que un dia hi hauria un Govern de la presidenta Armengol i aquell fill no podria comprar una casa, i el guardava per al seu fill o per al seu net, amb aquest decret li vareu passar el valor de la nit al dia d'ics cents de mils d'euros a zero, i a això no hi ha dret, i això no està justificat, i molt manco hi ha dret que tot un diputat pugi a la tribuna a dir a aquesta pobra gent que heu tornat a empobrir, que els digui especuladors. Això no té sentit ni un.

I jo crec que no he defugit del seu debat de recursos hídrics, Sr. Ferrer, jo crec que no he defugit. Vostès venen aquí, i l'únic que fan és limitar les piscines precisament als que no n'havien fetes, perquè els que les havien fetes ja les tenien dels metres que podien, les limiten. I això em sembla molt greu, jo crec que qui hauria de donar llum dona fum, perquè qui limita la capacitat de les piscines és un govern que, a les depuradores que funcionen -perquè n'hi ha que no funcionen així com toca- el 70% de l'aigua depurada la tiren a la mar. Per tant, crec que primer el que haurien de fer és mirar de reutilitzar aquesta aigua abans de prohibir als particulars i reduir la seva capacitat de fer les piscines.

O, per exemple, s'haurien d'emprar els doblers de l'ecotaxa en el cycle de l'aigua, i no a altres curolles com promocionar segons quins tipus de clubs esportius. No, no, no, Sr. Ferrer, és que em sembla d'extrema gravetat...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

O que, per exemple, subvencionin concerts dels 40 Principals, no, dediquin els doblers de l'ecotaxa el cycle de l'aigua. Per tant, nosaltres esperàvem un debat un poquet més seriós.

I per totes aquestes implicacions, que crec que s'haurien de corregir, perquè creiem que l'urbanisme no s'hauria de fer a cop de decret, és pel que els demanam que reflexionin, tenen quinze minuts encara per pensar-ho, i que possibilitin que es tramiti aquest decret via llei, perquè hi ha moltes coses a esmenar.

I, per acabar, Sr. Diputat de Formentera, malgrat el difícil que ha estat aquest debat, doncs, jo li voldria també reconèixer

la feina feta i sobretot el seu tarannà que ha demostrat aquí els darrers mesos, vostè acaba aquí, però esperam que ens tornem veure.

Salut.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Donam la paraula al Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gracias, *president*. Bien, en este turno de réplica pues trataré diversos temas que se han ido planteando a lo largo del debate.

Primer punto, respondiendo al portavoz del Grupo Parlamentario Socialista, Sr. Ferrer, desde nuestra intervención no hemos planteado qué modelo urbanístico queremos para las Illes Balears, sí que hemos planteado que este modelo urbanístico sea o planteado o supervisado por urbanistas, que sería lo lógico, no es nada anacrónico, como también se ha dicho, que el urbanismo se haga por urbanistas. Es verdad que también hemos planteado que se haga una mesa de diálogo social para la vivienda que incorpore a todos los representantes del sector para analizar entre todos cuál es el modelo urbanístico que proteja el territorio, evidentemente, porque en eso, como ya todos estamos de acuerdo, es evidente que es necesario, pero que también posibilite que nuestros jóvenes puedan tener acceso a una vivienda justa.

Por tanto, el modelo compacto que usted me dice que yo no aceptaba desde luego que es un modelo que evidentemente sí que es una posible solución, un modelo compacto de ciudad que permita actualmente, que está bastante limitado, poder hacer más viviendas, incrementar el índice de intensidad residencial porque, y no es ninguna sorpresa, donde antes la mayor parte de las familias eran de tres, cuatro miembros, ahora, pues, evidentemente, este número se ha reducido bastante y el espacio que se necesita para residir es menor. Por tanto, se podría hacer una reducción de la vivienda mínima, se podría reducir el decreto de habitabilidad, se podrían tomar medidas para incrementar el número de viviendas, manteniendo incluso la población.

Pero es que, claro, como nos enfrentamos a unos de los desafíos más importantes de nuestro territorio, que es el desafío demográfico que nos viene, que ya el propio Instituto Nacional de Estadística ha valorado en 300.000 personas más en quince años, pues, aquí deben participar urbanistas; es que, que no participen urbanistas en la decisión del urbanismo de nuestras islas, bueno, no deja de sorprender y no deja de demostrar cómo valoran el urbanismo los grupos que dan soporte al gobierno.

Y sobre todo hablar de vivienda asequible, que es la gran preocupación de nuestros jóvenes, porque el planteamiento es: si queremos mantener a los jóvenes, si queremos atraer y retener talento joven en nuestras islas, los jóvenes deben tener

acceso a una vivienda asequible y digna. Y tal como se está haciendo ahora en este decreto ley, que además evidentemente..., además, sorprendentemente habla de protección del territorio y este decreto ley no habla de la construcción en suelo rústico, precisamente habla de la construcción en suelo urbano, que es por donde, si queremos hacer ciudades compactas, se debería generar el urbanismo. Aparte del tema del agua, que evidentemente sí que es uno de los grandes problemas para el futuro de nuestra sociedad, pero que también afecta no únicamente al urbanismo, también afecta a la agricultura, el problema del agua se tiene que mirar desde diversos ámbitos.

También insistimos en la tramitación como proyecto de ley de este decreto ley, sobre todo en el tema de la modificación de la Ley de urbanismo que se plantea en este decreto ley, que no tiene nada que ver con el decreto ley anterior, tal como decía el conseller; en estas modificaciones que se hacen de la Ley de urbanismo consideramos que son bastante mejorables y que deberían introducirse aspectos de mejora, sobre todo para la construcción de vivienda asequible, una vivienda asequible a nuestros jóvenes que tiene que venir, sí o sí, de la colaboración público-privada, porque, por mucho esfuerzo que está haciendo el Govern, que no hace todo lo que sería necesario, pero, bueno, está haciendo un esfuerzo en construcción de vivienda de protección oficial, no basta, es totalmente insuficiente para dar respuesta a las necesidades de vivienda que tienen nuestros jóvenes y nuestra sociedad.

Por tanto, creo que si se tramitara este decreto ley como proyecto de ley y se hicieran mejoras en la Ley de urbanismo se podría beneficiar la colaboración público-privada para la construcción de vivienda asequible, y así dar una respuesta realmente eficiente a los jóvenes de nuestras islas.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Todas las intervenciones de los grupos políticos que están a favor del decretazo urbanístico han confirmado todo lo que he dicho en mi intervención, con lo cual no haré uso del turno de palabra.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Ara, en torn de fixació de posició, donam la paraula al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, ja és aquí el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, som aquí per fer via i no fer-li perdre el temps. Bé, bon dia a tothom.

El Grup Parlamentari El Pi veu, amb alguna sorpresa, els termes en què s'ha produït aquest debat, perquè pensam que hi ha algunes qüestions que s'haurien de clarificar i s'haurien de posar amb claredat l'abast del debat que protagonitzam.

Primera sorpresa que tenim a El Pi, la poca explicació que s'ha fet, ni el conseller gairebé no ha dit res, sobre la utilització de la figura del decret llei, que és una figura excepcional i extraordinària; ni el conseller s'ha dedicat a justificar la urgència i extraordinària necessitat de dictar aquest decret llei, gairebé no ha dit res d'això. Perquè, Sr. Sanz, i aquí va la dedicatòria que li faig, com deia el Sr Fuster, una política d'aclamació sempre serà una imbecil·litat, i el decret llei és una política d'aclamació, perquè aquí venim, aplaudim, es vota el que ha aprovat el Govern i es calla al Parlament, que segurament vostès no permetran que es tramiti com a projecte de llei aquest decret llei.

Per tant, nosaltres tornam denunciar l'abús continuat i injustificat del Govern de la figura del decret llei, i crec que val la pena dir-ho amb un exemple molt clar, perquè la mesura principal d'aquest decret llei, que és la modificació de la Llei d'urbanisme, que el que ve a fer és limitar la capacitat de classificació de nou sòl urbanitzable per part dels planejaments municipals, és una mesura que no és extraordinària ni urgent, perquè segurament hi ha poques coses més llargues en aquesta vida que classificar un sòl urbanitzable, això dura 3, 4, 5, 6 anys. Ja em diran si això és d'extraordinària i urgent necessitat. No es troba en el supòsit del decret llei de cap de les maneres!, independentment de si hi estam d'acord o no, ara només entr en el tema de forma.

Per tant, crec que aquest ens serveix d'exemple clar per demostrar un pic més que el Govern aprofita determinades normes per ficar articles que no aconsegueixen les característiques del decret llei, i aquesta pràctica abusiva, que és una imbecil·litat, Sr. Sanz, la volem denunciar.

Segona sorpresa que té el Grup Parlamentari El Pi en relació amb aquest debat: la poca definició per part de tots els grups parlamentaris de l'abast real del decret llei, perquè aquí parlam amb una facilitat que discutim de dos models, dos models? Però vostès han vist realment el que regula el decret llei! Sincerament, això no arriba a model, de cap manera, ni a un ni a l'altre, ni de cap classe, és un decret llei amb un abast molt petit i, per tant, fer pretensions el debat i dir, com ha dit algun portaveu, Sr. Sanz, que és cabdal, -no, home, no és cabdal, no passarà a la història de l'urbanisme ni del territori aquest decret llei-, perquè no té la importància, no té la rellevància que li volen donar, simplement no la té per les disposicions i la matèria que regula. Per tant, jo crec que haurien de davallar al terreny de la realitat del que fa aquest decret llei.

Aquest decret llei, sobretot, fa una regulació per a una illa determinada que es diu Eivissa, fa normativa... -sí-, l'article primer, falsos urbans, només és aplicable a Eivissa; només és aplicable a Eivissa, perquè "a les illes que no hagin...

(Remor de veus)

..., respecte de la qual el consell insular no hagi assumit la competència", que només és a Eivissa. Idò, l'article primer és d'Eivissa.

L'article segon és el Don Pepe, a Eivissa.

El tema de les piscines només és per a Eivissa, està bé, ja no tenc..., com poden suposar..., pensava que el Grup Parlamentari Popular trauria un diputat d'Eivissa, perquè ja que l'objecte del decret llei és bàsicament d'Eivissa, traurien els diputats d'Eivissa.

Per tant, aquest és l'abast real.

I, és clar, vostès parlen, amb aquesta pretensió d'elevat el debat i l'abast del decret llei, de sòl rústic, de preservació del sòl rústic, però és que aquest decret llei no fa el que vostès volen. Ja sé que vostès, en el seu interior, el que volen és prohibir la construcció en sòl rústic, però no tenen coratge, no tenen valentia, no tenen el que s'ha de tenir per ser coherents...

(Remor de veus)

... No..., és que és així, no tenen el que s'ha de tenir per dir: volem prohibir la construcció en sòl rústic. No, no, només això, és que el grup parlamentari... és que El Pi presenta una iniciativa al Consell Insular de Mallorca a favor del manteniment de les dues quarterades i vostès voten a favor! I quan vostè compara el que hem sentit aquí amb el seu vot a favor al Consell de Mallorca realment *tela marinera, tela marinera!*, eh!

Per tant, aquest decret llei, Sr. Conseller, no va de sòl rústic, va de classificació de sòl, va de classificació del sòl, és això el seu objecte i val la pena tenir-ho clar.

Tercera qüestió que volem destacar: coherència. Aquí hi hauria d'haver molta més coherència entre el que es diu i el que s'escriu al decret llei. Vostès ens han donat una lliçó, tots els portaveus i el conseller inclòs, sobre la pretensió del decret llei que és la contenció del creixement: no podem créixer, tal, tal, tal, però resulta sorprenent que si es fan edificis de 25 plantes amb 400 pisos, això no és creixement si és HPO, segons la seva normativa, perquè aquests estan excepcionats de la norma de creixement. No, és que això és així! Per a vostès el creixement arriba fins a l'HPO, l'HPO, bé, sembla que no és creixement, però també és població, també és consum d'aigua, també és consum d'electricitat, també és consum de recursos, és clar que sí, és clar que sí!

I aquesta és la seva contradicció manifesta, perquè vostès excepcionen de la seva nova disposició de modificació de la Llei d'urbanisme els HPO, i això va en contra de tota la seva retòrica de protecció del territori, de contenció del creixement, de limitar el consum..., és clar que sí, perquè..., home!, no, és que resulta que els que viuen a un HPO no beuen aigua i la resta beuen aigua! No ho sé, jo, sincerament, és absolutament incomprendible!

Com és incomprendible i és una qüestió de coherència que vostès ens vinguin amb les desclassificacions, que és la raó per la qual nosaltres ens abstenem, perquè estam d'acord amb les

desclassificacions de terrenys, perquè estam en contra de la sobrepoblació, però és incoherent -és incoherent-, Sr. Conseller, és incoherent perquè dues de les desclassificacions de les quatre, dues, són a Palma, i resulta que el mateix partit que ens du aquí la desclassificació i que ens fa tot aquest discurs es dedica a tramitar un pla general de Palma que preveu 20 nous sòls urbanitzables, 20 nous sòls urbanitzables, més de 60.000 noves persones de creixement i ens donen tota aquesta lliçó. En què quedam? En què quedam?

I el que per a mi és un poc... simptomàtic és el discurs, per exemple, del Sr. Portaveu de Podemos, perquè el Sr. Portaveu de Podemos es veu que no s'adona que governen vostès des de fa vuit anys, perquè diu: "*El consumo desafortado del territorio en los últimos años*", *de los últimos años*, afegeix jo: *de gobierno de Podemos*.

(Remor de veus)

I això s'ho han de fer mirar, perquè vostès fan una crítica manifesta al seu govern, perquè *en los últimos años* qui ha governat en aquesta terra més que vostès! I no han estat capaços de baratar un sistema determinat, i encara hem d'aguantar aquests discursos maniqueus contínuament en aquesta qüestió.

L'habitatge, vaig acabant perquè se m'acaba el temps, l'habitatge. Bé, aquí el tema és molt complex perquè és evident, i en això donaré un poc la raó al conseller, és evident que la llei de l'oferta i la demanda en el tema del sòl no funciona d'una manera tan automàtica com determinats portaveus han volgut donar a entendre, però també estaré en desacord amb el conseller que alguna cosa també hi té a veure, alguna cosa hi té a veure, no funciona de manera automàtica, però sí que té alguna relació. I del que es queixen els constructors i del que es queixa el sector empresarial és del galimaties normatiu, i estic d'acord amb ells, vostès no poden canviar la normativa cada mes, és que cada mes ens duen canvis, ens duen canvis, un decret llei, a través d'esmenes fiquen coses i, és clar, això no hi ha Cristó que ho entengui, perquè un dels problemes que ha sortit aquí és que, diu el conseller: "Assumim la competència subsidiària de planejament", perquè és que un dels drames de l'urbanisme a les Illes Balears és la incapacitat de tenir un planejament municipal adaptat i modern. I per què? Pel galimaties normatiu, perquè, és clar, si cada mes traïem una nova normativa és impossible que ens adaptem, és que això no hi ha ritme que ho aguantem. I, per tant, nosaltres el que pensam és que el Govern hauria de tenir una normativa més segura, més estable, més continuista i apostar de bon de veres perquè els ajuntaments es poguessin adaptar.

Volem seguretat jurídica, volem contenir el creixement, però ho volem fer amb seny.

I en el tema de l'aigua, i acab amb això, certament tothom estava a favor de les mesures d'estalvi de l'aigua, però aquí també s'ha dit una cosa, i jo, en això el Sr. Sagreras té tota la raó del món, per què no aprofitam molt més aigua depurada? I estirant el fil del Sr. Sagreras, diré que un dels grans objectius d'aquest govern no només és no aprofitar adequadament tota l'aigua que ja produïm i traïem de les depuradores, sinó construir un nou emissari a la Badia d'Alcúdia per tirar i

incrementar l'aigua que desaprofitam i que tirarem a la mar. Evidentment, aquest no és el camí.

Per això ens abstenem a la validació i demanam la tramitació com a projecte de llei.

Gràcies.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Idò, un cop conclòs el debat, el president demana si el Ple valida o no el decret llei. Per tant, passam a la votació. Passam a votar. Votam.

Votació presencial: 29 vots a favor, 16 en contra i 3 abstencions; hi ha un vot telemàtic del Sr. Mariano Juan en contra. Per tant, el resultat total és de 29 vots a favor, 17 en contra i 3 abstencions.

En conseqüència, es proclama validat el Decret Llei 10/2022, de 27 de setembre, de mesures urgents en matèria urbanística.

I un cop validat aquest decret llei, i donat que diferents grups parlamentaris han demanat la seva tramitació com a projecte de llei, posam en consideració aquesta tramitació com a projecte de llei. Passam a votar. Votam.

Vots a favor, a nivell presencial, 19; vots en contra, 23; abstencions cap; hi ha un vot telemàtic del Sr. Mariano Juan a favor. Resultat total: 20 a favor, 29 en contra i cap abstenció. Perdó? 29, perdó.

Atès el resultat de la votació, el Decret Llei 10/2022, de 27 de desembre, de mesures urgents en matèria urbanística, no serà tramitat com a projecte de llei pel procediment d'urgència.

I no havent-hi més assumptes a tractar en aquesta sessió, l'aixecam.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
